UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

8 ЛЮТОГО
Число No 6

Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні

РІК XLV VOL. XLV

FEBRUARY 8, 1973

ДРУГИЙ КОНГРЕС СВІТОВОГО КОНГРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

Другий конгрес Світового Конгресу Вільних Українців відбудеться цього року в перших днях листопада в Торонто, Канада.

Так порішено на пленарній сесії Секретаріяту СКВУ, яка відбулася від 26-28 січня ц.р., в Торонті.

Підготовкою Конгресу займеться організація на комісія під проводом п. М. Плавюка, а про програмово-політичну сторінку конгресу подбає програмова комісія, яку очолив п. І. Білинський.

Торонтський відділ КУК влаштував 27 січня товариську зустріч з учасниками сесії Секретаріяту, на яких, крім представників центральних громадських установ були: Митрополит Максим (Германюк), який репрезентує Українську Католицьку Церкву, Архиєпископ Гавриїл (Букатко) з Югославії, Владика Ізидор (Борецький) та о. протопресвітер Єремія Селепина, голова Консисторії УПЦ в США. Той останній заступав хворого Владику Мстислава. З Аргентини був голова УЦР д-р В. Іваницький.

Вечеркою проводив д-р О. Бойко. Голова централі КУК д-р П. Конда вітав учасників і при тому повідомив про високе відзначення урядом Канади о. ми трата д-ра В. Кушніра.

Привітання зложили таком митрополит Максим та протоієрей Є. Селепина.

Учасники вшанували владику Гавриїла (Букатка) з нагоди його 60-річчя уродин.

В Києві судили Л. Плюща

В Києві відбувся суд над відомим українським математиком Леонідом Плющем. Його обвинувачували в „антисовєтській діяльности". Політична поліція КГБ арештувала Плюща перед трьома роками, як почала переслідувати всіх противників совєтської влади в Україні. Після кількамісячної тюрми, Плюща перевезено до психіятричної клініки в Москві, де його держали через два роки. В грудні 1972 р. Плюща перевезли до Києва, бо лікарі в клініці ствердили, що Плющ хворіє лиш на манію переводження реформ. Приятелі Плюща, перед початком суду, просили уряд, щоб дозволив Плющеві виїхати за кордон, одначе на своє прохання, вони навіть не дістали відповіди.

Судова розправа відбулася при закритих дверях. До залі не впустили навіть родини. Між вісьмома свідками був відомий український критик І. Світличний, арештований минулого року з великою групою українських діячів із Києва та Львова. Вістку про суд над Плющем подала агенція Ройтера на основі інформацій противників совєтського режиму. Вислід суду досі невідомий.

Л. Плющ має 34 роки, був співробітником Інституту кібернетики й видав кільканадцять наукових праць. Від 1965 р. його переслідували за його переконання, виступи в справі арештованих та переслідуваних в СССР, доки його не арештували.

Розчаровані Ізраїлем

Протягом двох минулих років виїхало із СССР до Ізраїля 44,446 жидів. З того числа деякі жиди були розчаровані Ізраїлем й вирішили повернутися до СССР. Ізраїльський уряд не чинив їм ніяких перешкод, але й не допомагав їм повернутися до СССР. Всі жиди, які їдуть з СССР до Ізраїлю, переходять в Відні контролю ізраїльських властей та короткий перешкіл. До Відня приїхали тепер теж 96 жидів з Ізраїля, які хочуть повертатися до СССР. Але всі вони мусять дістати від совєтського уряду дозвіл на в'їзд до СССР, бо вони, перед виїздом до Ізраїля, зреклися совєтського громадянства. Деякі з них ждуть у Відні на совєтську візу вже 18 місяців і ще її не дістали. Вони живуть у бідненькому таборі, серед важких обставин, на допомозі австрійського уряду. Ні ізраїльський уряд, ні уряд СССР, ні віденські жиди ними не цікавляться й не спішать їм з ніякою допомогою.

В цілому виявило бажання повернутися з Ізраїля до СССР 132 совєтські жиди, тобто одна третина 1%. Зате до США повертається пересічно 40% американських жидів, які еміґрують до Ізраїля.

Совєтські жиди, що повертаються до СССР, нарікають, що вони не дістають в Ізраїлі зайняття, що відповідало б їхньому фаховому вишколові, що для них нема відповідних помешкань, що ізраїльські жиди ставляться до них дуже холодно та вважають їх менше культурними. В Ізраїлі теж за багато свободи, зокрема молоді хлопці та дівчата вбирають непристойно, а по школах нема ніякої дисципліни.

Фінська амбасада, яка старається про совєтські візи для розчарованих жидів, пояснює проволоку в удільнанні віз тим, що совєтський уряд мусить наперід знайти для поворотців відповідну працю та приміщення, а щойно тоді дасть їм дозвіл на в'їзд до СССР.

Переслідують письменників у ЧССР

Чехословацький комуністичний уряд із Ґ. Гусаком на чолі й далі переслідує письменників, які не хочуть піддаватися тискові чехословацького уряду й піддержувати його просовєтську політику. Хоч уряд каже, що в ЧССР не існує цензура та що уряд не переслідує письменників, то чехословацький міністер культури М. Брузек признався закордонним журналістам, що письменники, які критикують теперішний уряд, не можуть в ЧССР видавати своїх творів, а книгарні не продають їхніх творів, які вийшли давніше. Уряд навіть видав список книжок, яких книгарні не можуть продавати. Ті письменники, які друкують свої твори за кордоном й дістають за них заплату, мусять платити майже 80% одержаних грошей державі як спеціяльний подаок.

Всежтаки чехословацькі письменники не піддаються тискові уряду, а недавно група письменників, між якими є відомі противники теперішнього уряду: П. Когут, В. Гавель, І. Кліма, Л. Вацулік і Я. Сайферт, подали урядові прохання, щоб уряд проголосив амнестію. Очевидно, уряд на це письмо навіть не відповів.

В СССР звільнили міністра рільництва

Минулорічний недорід і та правдоподібний недорід у СССР в біжучому році примусили совєтський уряд шукати вини недороду не в лихій погоді, але в людях. Цим разом жертвою недороду впав совєтський міністер рільництва В. Мацкевич, який був міністром рільництва СССР від 1955-1960 та від 1965 — до недавна. Звільнення Мацкевича зі становища міністра рільництва є небуденною подією, бо він був одним з найвищих совєтських достойників. Офіційно називається, що він дістав нове призначення, але досі не проголошено, яке.

На місце Мацкевича призначено міністром рільництва одного з двох дотеперішніх заступників премʼєра СССР Д. Полянського, що є одним з головних членів центрального комітету політичного бюра комуністичної партії СССР та фахівцем у ділянці рільництва. Призначення Полянського міністром рільництва є ще одним доказом, що в СССР є дуже поважна криза в сільському господарстві та прохарчуванні населення.

Конвенція партії Суспільного кредиту

НОВИЙ ПРОВІДНИК ПАРТІЇ НЕ МАЄ ПОСОЛЬСЬКОГО МАНДАТУ

Понад 2,000 делеґатів та гостей зібралося на конвенцію партії Суспільного кредиту, що відбулася минулого тижня в готелі Шато Лякомб в Едмонтоні. Головним завданням конвенції було вибрати нового провідника партії на місце кол. албертського премʼєра Г. Строма, який, після програних виборів у 1971 р., уступив із проводу партії.

Г. Стром став провідником партії після уступлення з уряду та проводу партії кол. премʼєра Алберти довголітнього провідника партії суспільного кредиту Е. С. Менінґа, якого відтак іменовано сенатором. Г. Стром, хоч дуже популярний серед мешканців Алберти, не зміг захопити албертців своїми політичними плянами ні програмою діяльности уряду на будуче й мусів передати провід провінції прогресивно-консервативній партії. Після того Стром зрезиґнував із становища провідника партії, задержуючи одна ч е свій посольський мандат. Одначе Стром заповів, що в чергових виборах вже не буде кандидувати на посла. На конвенції партії делеґати вшанували Г. Строма окремою вечіркою, що відбулася в пʼятницю, 2 лютого в приміщеннях готелю Шато Лякомб. В часі конвенції вшанова н о теж окремим прийняттям довголітнього партійного г о організатора О. Кеннеді, що працює для партії вже 38 років.

Головним завданням конвенції був вибір нового провідника партії. Про те становище старалося чотирьох кандидатів: кол. міністер шляхів 62-річний Г. Тейлор, що є послом з виборчої округи Дромґеллер протягом 33-ох років, кол. міністер освіти 35-річний Р. Кларк, 44-річний підприємець Б. Шмідт, якийсь перепав при недавних провінційних виборах в Едмонтоні, де його переміг теперішний міністер праці д-р Б. Гоголь, та 40-річний Дж. Людвіґ з Едмонтону. Г. Тейлор та Дж. Людвіґ дістали при першому голосуванні дуже мало голосів й відтягнули свої кандидатури, не піддержуючи ні одного з двох залишених кандидатів. В кінцевому голосуванні Шмідт дістав 814 голосів, а Кларк 775. Тим самим Шмідт став про відником албертської партії суспільного кредиту.

В. Шмідт є уродженцем фармерської околиці Колдейл, недалеко Летбридж, де він прийшов на світ у родині фармера. Він закінчив Албертський університет з титулом „мастер деґрі" в адміністрації та купецтві. Тепер хоче робити докторат у тій ділянці. Досі був купцем, суперінтендентом шкіл та одним з ґубернаторів Албертського університету. Він видав теж дві книжки про навчання в школах. Крім того він має невелику фарму поблизу Летбридж.

Шмідт є одружений і має двох синів, 14 і 15 років. Він є менонітом й виповняє зразково приписи свого віровизнання. Є теж дуже побожний. Після вибору на провідника партії, він звернувся з проханням до делеґатів, щоб молилися за нього.

В. Шмідт був усе життя ревним членом партії суспільного кредиту й вповні піддержує програму цеї партії, за виїнятком видавання власних грошей, що колись пропаґував основник партії Еберґарт.

В своїй програмовій промові Шмідт заявив, що він був би за тим, щоб створити окремий албертський банк, якого власниками були би албертці та який допоміг би албертцям розбудувати їхню промисловість. На його думку, різні урядові приписи занадто обмежують свободу одиниць й він був би за тим, щоб ці приписи відповідно змінити. Основним його кличем у часі передвиборчої кампанії в 1971 р. було: „зберегти святість родинного життя".

В. Шмідт не є послом й не думає, перед виборами, старатися про посольський мандат.

Незабаром має відбутися нарада партії („кокус") суспільного кредиту, яка вирішить, хто буде провідником суспільно-кредитової опозиції в парляменті, де є 24 послів з тої партії.

Нові кардинали

Папа Павло VI іменував 30 нових кардиналів й заповів, що вони будуть офіційно введені в кардинальську гідність в понеділок, 5 березня. То буде четверте з черги іменування кардиналів за понтифікату Павла VI й воно збільшить число кардиналів до 145. То число кардиналів буде найбільше досі в історії Католицької Церкви.

Між іменованими є три кардинали з США (з Бостон, Лос Анджелес та Сан Хуан, Порторіко), 15 з европейських країн, п'ять з південної Америки, два з Австрії, один із західної Самоа та чотири із Африки та Азії. Між новими европейськими кардиналами є вісім італійців.

Із дотеперішніх 115 кардиналів є лише 86, що мають менше, як 80 років і мають право вибирати Папу. Всі інші кардинали, понад 80 років, не можуть брати участи в виборі Папи.

79 мільярдів на оборону в США

Американський конґрес дістав до схвалення проєкт американського бюджету. В цілому США плянують видати в цьому році 268.7 мільярдів долярів. Найбільша сума, бо 79 мільярдів долярів, призначена на видатки міністерства оборони. Хоч війна в В'єтнамі закінчена, США й далі зброяться й цього року видадуть на кошта оборони на 4 мільярди долярів більше, як у минулому році.

Новий проєкт бюджету предбачує вправді збільшення видатків на 19 мільярдів більше, як у минулому році, одначе уряд США скасував зовсім або зменшив видатки на 112 різних проєктів. Бюджет предбачує обмеження видатків на охорону здоров'я, на освіту, на наукові досліди та різні суспільні програми, започаткова н і ще попереднім демократичним урядом.

Заповідають „святу війну"

Минулого тижня мусулмане з країн Близького Сходу відзначували врочисто свій новий рік 1,393, від часу втечі пророка Магомета з Мекки до Медини. В часі святкувань в Бейруті, всі учасники святкувань зобов'язалися врочисто вести „святу війну" проти Ізраїля. В цілому світі є прибл. 600 мільйонів мусулман.

Домагаються гостріших кар

18 січня відбулася в Москві нарада представників Верховних судів поодиноких республік та Верховного суду СССР, як теж державних обвинувачів (прокурорів). Учасники наради винесли рішення, щоб судді гостріше карали фальшівників звітів та тих, які їх намовляють, щоб вони „обдурювали державу", подаючи в звітах із виробництва, фабрик, заводів тощо вигадані цифрові здобутки. Представники судів заповіли теж гостріші кари за вибір, переховування та продаж самогону.

Зросло число безробітних

В половині січня ц.р. в Канаді було 688,000 безробітних, або 7.7% всіх працездатних канадців. В половині грудня 1972 р. було в Канаді 584,000 безробітних, або 6.5% працездатних канадців, що їх було в половині січня ц. р. 8,582,000. Найбільше безробітних було в Атлянтійських провінціях, бо 12.8% всіх працездатних мешканців тих провінцій.

Зросло число безробітних теж у Алберті до 6.2%, тобто в січні було на 1.1% більше безробітних, як у половині грудня 1972 р.

В самому Едмонтоні, де є найбільше безробітних, є понад 2,000 місць для праці, для якої не можна знайти відповідно кваліфікованих працівників.

Коротки вісти

Від 1-го квітня подорожчає на 15% електрика, яку доставляє компанія Калґари Павер.

На балі української преси, що відбудеться 10 лютого в Торонто, буде гостем арґентинський амбасадор з Оттави П. Мерґез з родиною. На балі буде теж цьогорічна „краля Арґентини — українка Н. Галина Дудик.

65-річний ґубернатор Банку Канади Л. Расмінський йде на пенсію. Він працював у Банку Канади протягом 32 років, з того 12 років був ґубернатором банку. Його наслідником є його 52-річний заступник Дж. Буей.

Канадські вояки, що тепер наглядають за перемиром у В'єтнамі, дістануть 150 дол. додаткової платні та 15-30 дол. додатку, якщо вони є одружені.

В Торонто поліція арештувала 8 італійців-сицілійців, що привезли до Канади на кораблі наркотик ґероїну, вартости 40 мільйонів долярів.

Манітобський премʼєр Е. Шраєр заповів, що впровадить у Манітобі для пенсіонерів дарові ліки, щось на взір медичної асекурації „Медікер", яку в Алберті пенсіонери мають даром.

В часі минулого Різдва 1,386 канадських вʼязнів дістало відпустку до родини. Після Свят усі повернулися до вʼязниць, крім пʼятьох, за якими шукає тепер поліція.

В Манітобському університеті відкрито курси анґлійської та французької літератури та історії суспільних і політичних змін для громадян, що покінчили 65 років життя. Виклади є даровi, слухачі платять лише 2,00 дол. за виказку, щоб могти користуватися університетською бібліотекою.

В Монреалі умерла на 82-ому році житя мати федерального премʼєра П. Трюдо. Скромний похорон відбувся в квебекському містечку Ст. Ремі при участи 300 осіб родини та приятелів.

Канадська летунська лінія Ер Кенада проголосила, що прийматиме до праці тех одружених жінок. Досі могли працювати на літаках Ер Кенада лиш неодружені дівчата.

Канадські летунські лінії заводять дуже сувору контролю всіх пасажирів, що користуються літаками. Всі їхні клунки та підручні торбинки будуть контрольовані, чи в них нема бомби, або зброї.

СССР погодився на переговори з европейським оборонним союзом НАТО в справі зменшення совєтських та американських військ у Европі. СССР має в Східній Німеччині, Чехословаччині та Мадярщині, 350,000 вояків, а США мають у Европі 300,000 вояків.

США збільшують вибір т.зв. лазерових бомб. То будуть водневі бомби, які будуть зривані при допомозі дуже сильних лазерових променів, що мають більшу розривну силу, як атомова бомба, якої тепер вживали до зриву водневих бомб.

В Мексіко вже з 1969 році досить великий метеор із міжпланетних просторів. Вчені устійнили, що його вік є 4.6 мільярдів років, тобто метеор є на 600 мільйонів років старший, як каміння, що їх привезли астронавти з Місяця.

Бюро ОН в Ню Йорку поширило жидівську петицію до ОН в справі дозволу для 239-ох жидів виїхати з СССР до Ізраїля. Совєтський амбасадор в ОН Я. Малік склав гострий протест проти того в бюрі ОН.

Японці закупили 30 перегонових коней за ціну 6.7 мільйонів долярів. За одного коня заплатили один мільйон, а за другого 900,000 долярів.

Японія та СССР підписали умову про відкриття летунської комунікації між обома країнами. Совєтські літаки літатимуть до Японії, а японські до СССР тричі в тижні через Рим, Франкфурт та Амстердам.

В Швайцарії попросив азилю 24-річний румунський гокеєвий грач. В Швайцарії була група румунських гокеїстів, що грала гокей зі швайцарями.

В Мадриді застрілили невідомі справники 36-річного ізраїльського громадянина М. Ішаа. Арабська терористична організація „Чорний вересень" проголосила, що вона вбила в Мадриді ізраїльського розвідника, якого правдиве ім'я було Овві Мулю.

В СССР звільнили міністра рільництва

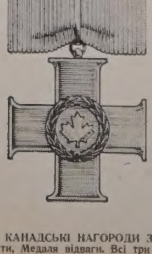

НОВІ КАНАДСЬКІ НАГОРОДИ ЗА ХОРОБРІСТЬ — зліва до права: Хрест хоробрости, Зоря сміливости, Медаля відваги. Всі три медалі можуть дістати вояки, або цивільні. Фото: Канадська преса.

НЕДІЛЯ
ПРО МИТАРЯ И ФАРИСЕЯ
15 лютого

ЛИСТ ДО ТИМОТЕЯ: зач. 296

Сину Тимотею, ти пішов слідом за моєю наукою, життям, постановою, вірою, витривалістю, любов'ю, терпеливістю, переслідуваннями, муками, котрі мене стрінули в Антіохії, в Іконії і в Лістрі.

Ті переслідування я витерпів, і від усіх вирятував мене Господь.

І всі, що хотять жити побожно в Христі Ісусі, будуть переслідувані.

А лихі люди і зводники дійдуть до гіршого, блудячи і даючи себе зводити.

Ти ж пробувай у тім, чого навчився і що тобі довірено, знаючи, від кого навчився і що від дитинства знаєш Святе Письмо, котре може повчити тебе на спасіння через віру в Христа Ісуса.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ: зач. 89

Сказав Господь таку притчу:

«Двоє людей увійшли у храм помолитись, — один фарисей, а другий митар. Фарисей, ставши, так про себе молився: Боже дякую тобі, що я не такий, як інші люди: грабіжники, несправедливі, перелюбники, або як цей митар. Пощу два рази на тиждень, даю десятину з усього, що придбаю.

А митар, стоячи здалека, й не смів і очей звести на небо, але бив себе в груди, кажучи: Боже, милостивий будь мені грішному!

Кажу вам, що цей пішов до свого дому більш оправданий, ніж той; бо кожен, хто виносить себе, буде понижений; хто ж понижає себе — буде вивищений».

—o—

• **В Ватикані побувала** урядова делегація чехословацького уряду. Припускають, що делегація вела переговори з Ватиканом у справі унормування церковних відносин у ЧССР.

—o—

Богослуження: лютий

о. П. Шиндюк
10905 - 102 Стр.
Ґренд Прері, Алберта
Тел.: 532-1169 або 532-9537

18. — Ріно 10 рано; Гай Прері 4 попол.
25. — Норт Стар 10 рано; Гайнс Крік 4 попол.

о. Д. Гнbackup

о. Д. Гня.
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741

11. — Айрон Ривер год. 10.30 рано
12. — Ґлендон год. 10 рано
15. — Ґлендон год. 10 рано
18. — Ст. Павль год. 10 рано
25. — Бонивил год. 10 рано

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501

11. — Восетна 10.30
15. — Радвей 10.30
18. — Смокі Лейк 10.30
25. — Смокі Лейк 10.30

о. М. Гураль
11523 - 78 Ave., Edmonton
Ph. 436-3018

11. — Едсон год. 10.30
18. — Черґіл год. 10.30
21. — Мевілі год. 10.30

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
Ph. 424-1472

11. — Лемонт
12. Трьох Святителів — Восток Св. Михаїла
15. Стрітення Господнє — Делф
18. — Восток св. Михаїла
25. — Ст. Майкел

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835

11. — Голден год. 8.30 читана; Коперник год. 10.30
18. — Голден год. 8.30 читана; Голден-фарми год. 10.30
25. — Голден год. 10.30 співана

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593

11. — Атабаска 10; Проспериті 12
15. Стрітення — Фрейнс 11
18. — Річмонд Парк 11
25. — Атабаска 10; Бойл 12

о. Б. Лисак
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890

11. — Файцеліті 10.30
18. — Мирнам 10.00; Моркемб 11.30
25. — Ллойдмінстер 10.30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345

11. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ 10.30
18. — Ту Гилс год. 9; Плейн Лейк 10.30
25. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ 10.30

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton

11. — Кемроз 9.00; Равиц Гіл 11
18. — Гей Лейкс 10.00
25. — Кемроз 9.00; Равиц Гіл 11

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952

11. — Редвотер 9; Федора 10.30
18. — Редвотер 9; Вог 10.30
25. — Редвотер 10.30

о. Р. Стародуб
P.O Box 227, Innisfree

11. — Ренфурлі 10.30
12. — Інісфрі 10 ренч 10.30
15. — Інісфрі 11 ренч 10.30
18. — Менвіл 10.30
25. — Інісфрі-місто 10.30

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543

11. — Стрий
12. Трьох Святителів — Сокаль
18. — Спедден
25. — Лак ла Біш

о. І. Черкавський
P.O. Box 141, Derwent
Ph. 948-3730

11. — Дервент 9.00; Елк Пойнт 11.00
12. Трьох Святителів — Дервент 10.30
15. Стрітення — Дервент 10.30
18. — Дервент 9.00; Верміліон 11.00
25. — Дервент 10.30

САСКАЧЕВАН
Арран — округа

11. — Арран-місто год. 9.00 рано Сл. Божа; Пеллі год. 10.30 рано спів. Сл. Божа
12. Трьох Святих — Арран-місто год. 9.00 рано Вечірня в Линтою; год. 10.30 рано спів. Сл. Божа
15. Стрітення Господнє — Арран-місто год. 9.00 рано Сл. Божа і свячення світла (Трійля); Вайтбіч год. 10.30 рано: спів. Сл. Божа і свячення світла
18. — Пеллі год. 9.00 рано Сл. Божа; Арран-місто год. 10.30 рано спів. Сл. Божа
25. — Арран-місто год. 9.00 Сл. Божа; Арран-Весна год. 10.30 рано спів. Сл. Божа

о. В. Фляк
Box 1604, Humboldt, Sask.
Ph. 682-2165

11. — Гамболдт 9.00; Бруно 11.00
18. — Гамболдт 9.00; Леніґен 11
25. — Бруно 9.00; Гамболдт 11.00

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.

11. — Вакав 9.00; Прудгом 11
18. — Вакав 10.30
25. — Вакав 10.30

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

11 лютого, неділя 32 по Сош. Ігнатія Богон.

12 лютого, понеділок Трьох Святителів

15 лютого, четвер Стрітення Господнє

18 лютого, неділя Мит. і Фар. Агафії

25 лютого, неділя Блуд. Сина. Мелетія

Григоріянський календар:

11 лютого, неділя Мит. і Фар. Власія

18 лютого, неділя Блуд. Сина. Лева папи

25 лютого, неділя М'ясопусна. Тарасія

ЦАРСТВО БОЖЕ

о. М. НИЧКА ЧСВВ

Частина перша

Христос прийшов на землю, щоб тут заложити Царство Боже. І Він то зробив. Боже Царство своїм зародком і ростом є тут на землі в часі нашого життя, але викінчення, завершення того Царства є щойно після смерти, у вічности.

МИ ХРИСТИЯНИ З ТРАДИЦІЇ ВЛАСНОГО ВИБОРУ

Силою родинної традиції, нашим хрещенням, без нашої волі, бо тоді були ми ще малі, ми стали формальними членами того Божого Царства. Воно в нас кинене, як зерно пшениці в землю. Від нас залежить, чи то зерно пшениці Божої ласки, засаджене нам у душу в хвилину хрещення, принесе овочі, чи буде змарноване. Кожна людина сама себе кладе поміж якусь клясу людей.

З хвилиною, коли ми приходимо до розуму, через християнське виховання в родинному дому, в школі, в церкві, ми вже самі годимося бути Христовими визнавцями. Далі, коли ми стали дорослі й заснували свою родину, ми стаємо членами церковної громади, парафії там, де ми живемо.

Та одне мусимо собі сказати й бути того свідомими, що те все то тільки зовнішні зв'язки, які мали б нас лучити з Богом. Сама приналежність до якоїсь парафії, та наші, недільні пожертви на її потреби ще не роблять нас тим самим вибранцями Божими, тими, що внутрішньо, силою Божої ласки й свого християнського життя стають членами Христової родини.

БОГ КЛИЧЕ ВСІХ...

Христос Господь сказав: „Багато покликаних, але мало вибраних". Покликання походить від Бога, але вибрання залежить від нас. Той стає вибраний, що послухає й піде за тим Божим покликом. Ось багатий молодець, що про нього читаємо в Євангелії, його Христос покликав іти за ним. Та той молодець, хоч був покликаний, але не став вибраним, бо він сам того не хотів. Він жалів того багатства, якого казав позбутися Христос.

Бог кличе всіх до спасіння, до пізнання правди. Інакше ніхто не міг би бути спасений. Але лише ті стають вибранцями, що йдуть за тим покликом. Замало пізнати правду, треба піти за нею. Замало знати Божий закон, треба його зберігати. Замало молитися, чи брати участь у богослуженні, треба й жити по-християнськи. Нашим житям ми стаємо в ряді Божих вибранців.

НЕ ВСІ ЙДУТЬ ЗА ЦИМ ПОКЛИКОМ...

Що не всі відповідають на Божий поклик, бачимо з притчі про господаря, що справляв весілля свому синові.

Послухаймо її так, як записав нам св. Євангелист Лука:

„Один чоловік справив велику вечерю й запросив багатьох. Під час вечері післав свого слугу сказати запрошеним: ідіть, усе готове. Тоді всі вони почали відмовлятися. Перший сказав йому: я купив поле й мушу піти подивитися, вибач мені. П'ять пар волів купив я і йду їх випробувати... А інший сказав одружився і не можу прийти. Розгнівався тоді господар та й каже до слуги: іди швидко на майдани й вулиці міста й приведи сюди вбогих, калік, сліпих, кульгавих. Пане, — сказав слуга, — сталося, як ти велів і ще є місце. Сказав пан до слуги: піди на шляхи та на огорожі й наполягай увійти щоб дім мій наповнився. Кажу бо вам: ніхто з запрошених не покушає моєї вечері. Багато бо покликаних, а мало вибраних. Лк. 14,16.

Як бачимо, різні причини були в тих гостей, що не з'явилися і не відповіли на запрошення господаря. Та всіх їх можна звести до однієї: незацікавлення запрошенням.

ПРИТЧА Й ДІЙСНІСТЬ

Ця притча в першій мірі звернена до вибраного народу. Господар, що справляв гостину то Господь Бог. Запрошені гості то ізраїльський нарід. І той нарід не скористав із запрошення й тому до нього відносяться слова господаря: „ніхто з отих запрошених не покоштує моєї вечері". А міоце вибраного народу займуть інші — люди з доріг, майданів, з роздоріж. Отже, люди припадкові, які зустрінуть післанці й які поцікавляться запрошенням господаря.

Та ці слова й притчу можна застосувати сьогодні до християн. Тайною св. Хрещення стаємо в ряди вибраних, чи покликаних. Дві речі тут схрищуються: поклик Божий і відповідь людини тому покликові.

БОГ КЛИЧЕ: ДО ЧОГО?

Під тим покликом Божим для нас треба розуміти все, що є кругом нас і допомагає нам Бога пізнавати, Його любити й Йому служити. Ось напр., Бог дає нам можливість брати участь у недільній Службі Божій. Є рідна Церква. Маємо автомобіль, добра дорога, ми здорові. На календарі зазначено червоним, що сьогодні неділя, чи свято. Перед нашою церквою є таблиця із зазначеним часом богослужень у ній. У зимі церква опалена, щоб, не дай Бог, ми не померзли. У церкві повно лавок для нашої вигоди. У лавках розставлені молитовники, щоб нам допомогти брати участь в св. Літургії. Словом: усе приготоване для нас до Євхаристийної гостини! А ми залишаємося в хаті, хоч совість каже нам іти до церкви. Ми оправдуємося різними причинами, але властиве є тільки одна: Брак зацікавлення релігійними справами, Божими справами, а до того доходив ще наше лінивство!

Або другий поклик Божий: у церкві є сповідальниця, а в ній священик. Відчуваємо в совісті, що ми дечим образили Бога, зробили прикрість нашому близькому. І ось нам запрошення до св. Тайн Покаяння, а за ним до св. Причастя. Але наша душа сита одним-однісіньким св. Причастям у великодньому часі, а часом не має його цілими літами.

Поклик Христа до багатьох: беріть і їжте, беріть і пийте, але чомусь мало вибраних таких, що їдять і п'ють!

ПРИКЛАД ДЛЯ НАС...

Читаємо в листах із українських земель, де вже пів сотні літ переслідують релігію й її визнавців, що там люди тайком хрестять, тайком вінчаються релігійним обрядом, тайком беруть участь у богослуженнях, з увагою слухають щонедільної Служби Божої й проповіді, що їх передає Ватиканське радіо! Читаємо ці листи й думаємо: нам так багато дав Бог, а ми так мало користаємо і так мало вдячні за одержане. І далі думка непокоїть наш ум: якась справедливість настане! Їм так тяжко зберегти свою віру й практикувати її, а нам так легко. Та прийде час, що Бог відбере від тих, що мають і не користають, а дасть тим, що не мають, а бажають мати й користати. Многі відкинули запрошення, але на їх місце прийдуть інші!

Конференція КУК для розвою української культури в Канаді

При співпраці 87-ох учасників з усіх сторін Канади, в днях 15 - 17 грудня м.р. відбуто у Вінніпеґу конференцію КУК, що радила над кращим збереженням і дальшим розвитком української культури в Канаді.

Цю конференцію ограничено до музики, танків і балету, театру та українських програм радія й телевізії і продукції фільмів.

Головну працю конференції проведено на 4-ох панелах. Ці чотири панелі-семінарі підготовили 25 рекомендацій для пожвавлення діяльности й піднесення позему програм наших виступів на полі вищеназваних 4-ох ділянок української культури в Канаді.

Панель музики очолював д-р П. Маценко з Вінніпеґу, а до його складу входили В. Климків з Вінніпеґу, проф. І. Ковалів і В. Кардаш з Торонта, композитор Ю. Фіяла з Монреалю, проф. С. Яременко і Р. Солтикевич з Едмонтону і Г. Мигаль з Тандер Бей. Панелем танків і балету керувала Д. Нижанківська-Снігурович з Вінніпеґу а належали до нього С. Джуган і В. Гладун з Торонта, Б. Стебницький з Вінніпеґу і Б. Жеребецький зі Саскатуну.

Проф. В. Ревуцький з Ванкуверу очолив панель театру, в якому були: І. Туркевич-Мартинець з Вінніпеґу, Р. Михальчишин з Ванкуверу, Б. Будний з Оттави і М. Дитиняк з Едмонтону. Панелем радія, телевізії й фільму керував Р. Онуфрійчук з Вінніпеґу при співпраці С. Новицького і І. Фесана з Торонта, Я. Крепякевича з Монреалю, **Р. Осташевського з Едмонтону** і проф. Д. Глинки з Вінніпеґу.

З фахівців в панелях і семінарах взяли участь: музика — 15, танки і балет — 5, театр — 9, радіо, телевізія і фільм — 19, разом 48. Вони репрезентували такі важніші українські центри в Канаді: Вінніпеґ — 16, Торонто — 11, Ванкувер — 5, Саскатун — 5, Едмонтон — 4, Монреал — 2 і по одному: Отава, Ошава, Содбури, Тандер Бей і Реджайна.

На пленарній сесії відкриття Конференції учасники мали нагоду послухати доповідей: доповідь д-ра Б. Стебельського з Торонта п.н. „Роля національної культури в житті української спільноти" і д-ра М. Антонович-Рудницької з Вінніпеґу п.н. „Наші завдання для кращого розвою української культури та збереження української ідентичности в Канаді". На цій же сесії екзекутивний директор КУК д-р С. Яр. Кальба зясував організаційну структуру конференції, представив правильник праці панелів і семінарів.

На заключній пленарній сесії д-р П. Маценко виголосив доповідь про українську церковну музику, після чого модератори панелів відчитали їхні рекомендації, над якими відбулась дискусія.

На конференції відчитано привіти з побажаннями успіхів, від проф. музики Утрехтського Університету Голляндії д-ра М. Антоновича і від В. Авраменка в Ню Йорку.

На закінчення конференції президент КУК д-р П. А. Конґра підкреслив велике значіння для пожвавлення і піднесення позему нашої культурної праці — тої першої того роду української конференції в Канаді, в якій взяло участь багато наших відомих мистецьких діячів з терену цілої Канади.

Предсідником конференції був П. Башук, заступник голови комісії КУК для культурних справ.

—o—

Сестри Василіянки

„Зворушила мене їхня стійкість у монашому покликанні"

Такі слова сказала Сестра Василіянка, що відвідувала манастирі в Польщі, Чехо-Словаччині й Югославії.

В Польщі Сестри Василіянки ведуть два інститути для недорозвинених дітей. Манастир лежить недалеко Варшави. То перший осідок Сестер Василіянок у цій країні. Тут ведуть вони затишне життя молитви й праці.

В Чехо-Словаччині ведуть Сестри укрите життя молитви та праці. Своєю працею й молитвою випрошують вони в Бога благословення для нашої Церкви й народу.

22 жовтня 1972 р. Владика Иоаким (Сеґеді) посвятив новий манастир в Югославії. Коло манастиря є невелика церковця для вірних східного обряду; тут відбувається катехизація наших дітей. Вкоротці одна з наших Сестер вестиме дентистичне заведення разом з іншою нашою Сестрою.

Манастир Сестер у Крижовицях передано тепер для вжитку стареньким, знемощілим жінкам, бо відкрити інтернату для дівчат під цю пору не вдалося.

Серед чудових гір лежать Совішевці, де, перед війною, наші Сестри вчителювали, а тепер, тому, що дуже багато людей з околиці виїхало, наші Сестри за домашньою і господарською працею мають змогу вести життя молитви та служіння Богові.

В Загребі, столиці Хорватії, Сестри Василіянки ведуть господарку в Духовній Семінарії. Манастир Сестер, з уваги на його старинність, зараховано до державних пам'ятників. В Загребі мають наші Сестри ще один невеликий манастир, в якому вони піклуються старшими особами.

В Новому Саду Сестри Василіянки працюють в державному шпиталі, а суботами допомагають у катихизації дітей.

Є ще манастирі СВасиліянок в Осіску, Шиді, Вуковарі й Міклошевицях. Сестри, в комуністичних країнах, не думають про реформи, а щиро сповняють свої обов'язки, згідно зі складеними обітами і твердо держаться своєї віри і обряду. Сестри багато працюють і ще більше моляться. А нам так дуже потрібно молитви.

—o—

В Онтаріо є 2,968 священиків

„Онтаріо Кетолік директорі" за 1973 р. подає, що в провінції є 2,968 священиків. То є на 60 більше, як було минулого року.

З того числа 1,550 є спархіяльними священиками, а 1,418 монахами. 17 спархіяльних священиків є на місіях у Полудневій Америці. 25 священиків служать капелянами в канадському війську між ними є 6 спархіяльних священиків та 9 монахів.

55 спархіяльних і 29 монахів-священиків належать до візантійського українського обряду. В 1971 р. 42 священиків, з того 27 спархіяльних і 15 монахів померло. 1971-го року померло 39). Між помершими був один архиєпископ, що був в стані відпочинку.

Церковна ієрархія складається із: одного кардинала архиєпископа, (тепер в стані відпочинку), трьох архиєпископів, 10 єпископів, п'ять єпископів-помічників, сімох єпископів в стані відпочинку, одного українського католицького єпископа з Торонта і його помічника, що є єпископом і Апостольським візитатором для словаків східного обряду.

В Онтаріо є бл. два мільйони католиків: з того бл. 650,000 в латинській спархії Торонта.

—o—

• **Щоб запевнити радієву** обслугу всім канадським містам й містечкам, що мають понад 500 мешканців, потрібні 300 додаткових радієвих станцій, що коштували би 30 мільйонів долярів. В 1972 р. державна радіостанція Сі-Бі-Сі коштувала 237,200,000 дол.

• **Комуністичну Східну** Німеччину вже визнало 57 держав світу. Тепер уряд Східної Німеччини старається про визнання урядом США.

✝

В 40 днів смерти д-ра Івана Романкова відправляться поминальні Богослужби:

В Едмонтоні катедральний храм св. Йосафата, в четвер, 8-го лютого год. 9-та рано Служба Божа й панахида; в неділю, 11-го лютого в год. 12-тій Служба Божа.

В Ню-Йорку, Ґленков, в манастирі ОО. Василіян, 9-го лютого о проф. І. Готра відправить Службу Божу й панахиду в год. 7 рано.

В Йонкерс, четвер, 8-го лютого в церкві св. Михаїла о год. 8 рано Служба Божа й панахида.

Родина просить про молитви.

Син д-р Любомир Романків,
Донька Дануся Романків,
Шваґер д-р Василь Іванець
із дружиною Парасею.

✝

ДІЛИМОСЯ СУМНОЮ ВІСТКОЮ

з рідними, приятелями і знайомими, що вслід за татом, в середу, 31 січня 1973 р., на 67-ому році життя померла наша найдорожча мама і бабуся,

бл. п. Анна САВАРИН, з роду АТАМАНЮК

в селі Зубрець, біля Бучача, Україна.

Служба Божа з панахидою за спокій її душі відбулася в день її похорону, 2 лютого, в катедрі св. свщ. Йосафата а друга, в 40-й день, буде відслужена в тій же катедрі, в понеділок, 12-го березня 1973 р., в год. 7.00 ранку.

Просимо про молитви за спокій її душі.

На нев'янучий вінок на її могилу складаємо:

$ 50.00 на Патріярший фонд
$ 50.00 на Шевченківську фундацію КУК
$ 50.00 на Енциклопедію українознавства
$ 50.00 на Катедру українознавства в Гарварді
$ 50.00 на Пластовий Дім в Арґентині
$100.00 на Дім Спілки Української Молоді в Едмонтоні

В глибокому смутку:

Петро і Ольга Саварин, син і невістка
Віра, Михайлик і Галя — внуки
Едмонтон, Алберта, Канада

ЇХ БЛАЖЕНСТВО
ВЕРХОВНИЙ АРХИЕПИСКОП
Кардинал ЙОСИФ VII
Голова Помісної Української Католицької Церкви

НА ВОЛІ
1963 9-го лютого 1973

Заходами Референта Патріяршого фонду при Парафії св. Володимира і Ольги в Чікаґо появилася пропам'ятна коверта для відмічення 10-ліття звільнення зі совєтської каторги Верховного Архиєпископа Помісної Української Католицької Церкви Кардинала Йосифа VII. Коверта друкована кольором крови, що її пролляла українська вітка католицької церкви за свою вірність Христовій Церкві та Його Намісникові.

ПРЕСТІЛ НА МІСЦІ ХРИСТОВОГО РІЗДВА.

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

НИЗКА ВРАЖЕНЬ З ПОДОРОЖІ ДО СВЯТИХ МІСЦЬ

о. М. СОПУЛЯК

В ВИФЛЕЄМСЬКОМУ ВЕРТЕПІ

У Вифлеємському невеликому Вертепі, розміром 38х10 стіп, до якого 13 сходами із латинської церкви св. Катерини з півдня, або 16 сходами із величавої православної церкви Христового Різдва з півночі, приміщено аж три престоли. Сходи певно збудовано тоді, як будовано, в четвертому сторіччі по Хр. за володіння грецького цісаря Константина та його матері Олени, величаву церкву Христового Різдва. Передтим до Вертепу був такий самий вхід, як до багатьох печер, що ще й сьогодні є на вифлеємських полях й служать за пристановище для бідних вифлеємських пастухів та їх овечих отар, куди входиться прямо із поля. Сам вхід до вертепу з обох боків викладений мармуром, ще за часів хрестоносців у 12-ому сторіччі, але самі сходи сягають часів первісної церкви Константина, тобто мають за собою більш як півторатисячну історію. Кілько прочан з усіх сторін світу мусіло сходити тими сходами протягом багатьох сторіч. Всі вони йшли поклонитися тому убогому Вертепові, що в ньому прийшов на світ Спаситель світу в виді немічного маленького Божого Дитятка.

Тими сходами мандрували й наші прочане, після Служби Божої в каплиці св. Єроніма. В невеличкій каплиці Вертепу приміщено є три престоли. Зараз при вході є невеликий мармуровий престіл, а під престолом, на мармуровій підлозі, велика озолочена срібна звізда з написом наоколо в латинській мові: „Тут народився Ісус Христос із Пречистої Діви Марії". Теперішна звізда то дарунок турецького султана з 1852 р. По середині звізди є невелике заглиблення. В нього кладуть в часі Різдвяних Свят маленьку ляльку, що зображує Боже Дитятко. В позаріздвяному часі ця лялька лежить під бічним престолом у церкві св. Катерини над Вертепом.

Над престолом Різдва півокругле склепіння, в якому видно ще решітки давньої мозаїки, що представляє Христове Різдво, купання Божого Дитятка поклін вифлеємських пастирів, та трьох мудерців зі Сходу. Латинський напис на звізді вказує на те, що вона колись належала латинянам. Від 1757 р. цей престіл, під яким є звізда, належить православним грекам. Служать там свої богослужби теж православні вірмени. Латинники служать свої Служби Божі при сусідному престолі.

Коли, я перед кількома роками, відвідував Вертеп, то трапив якраз на вірменську Службу Божу. На Службі Божій було досить багато вірмен, що вщерть заповнили ціле приміщення Вертепу. Їхні священики співали голосно, а діякони обкаджували увесь час престіл та вірних. Всі учасники богослужби держали в руках запалені свічки. Цілий Вертеп був повний кадильного диму та милого кадильного запаху.

Коли я ввійшов до Вертепу, один із вірмен підійшов до мене й дав мені також держати свічку. Відмовлятися не було як. Зрештою богослужба незабаром закінчилася й вірменські священики в гарних митрах, що дуже нагадують наші, та всі вірні повагом вийшли з Вертепу. Залишився по них лише запах кадильного диму...

Мабуть ніде в Святій Землі християне всіх віровизнань не зустрічаються так близько й не моляться так близько поруч себе, як в Вертепі, на Голготі та в Божому Гробі. Оті найважніші місця з життя Христа затирають всі міжвизнаневі різниці. Зокрема в Вертепі всі почуваються як „одна Христова Церква для всіх віруючих". Інакше мається справа, якщо йдеться про служення Служби Божої в одному із тих місць. Тут уже обов'язують різні приписи й умови між духовниками різних Церков. Але для звичайних

(закінчення на стор. 7.)

В часі Різдва на місці народження лежить лялька, що зображує Боже Дитятко.

ГОЛОС МАЄ МЕЙОР ЕДМОНТОНУ

ЗРІСТ БУДІВНИЦТВА В ЕДМОНТОНІ

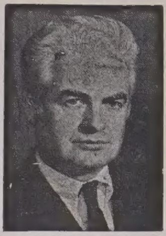

мейор А. Дент

Як ми поглянемо на цифрові зіставлення за перших одинадцять місяців минулого року, то мені здається, що з них випливає певність, що Едмонтон й далі росте й розвивається й йому недорівнює в тому ніяке інше місто в Західній Канаді.

Дуже можливо, що в минулому році ми не встановили нового рекорду в видачі дозволів на побудови будинків, як то було в 1971 р., коли дозволи на будову будинків перейшли всі дотеперішні рекорди, але мені здається, що ми будемо стояти з минулорічними осягами в будівництві майже на верху статистичної драбини. Кількість нових будівель, що їх можна будувати в якомусь році, залежить у якійсь мірі від кількости будівельного устаткування та вишколених і невишколених робітників, яких можна мати для праці. Якщо б то не було перешкодою для будівельних підприємств, ми могли були дійти до дуже великого числа будівель, а відтак зісунутися вдолину до застою. Щоб могти вирівнувати горбки та виповняти долини в програмі будівництва, і в той спосіб осягнути найбільш догідне економічне положення, ми будували рівномірно, вдержуючи постійний розвиток та зріст будівництва. В той спосіб встановляється постійна господарська база, яка дозволяє робити пляни на п'ять, десять, ба навіть на п'ятнадцять років на будуче.

Якщо не виникнуть якісь непредбачені обставини якогось господарського заломання, ми думаємо, що найближчий рік та роки, що слідують за ним повинні би бути для нас дуже успішні.

1971 р. до місяця листопада видано дозволів на будову на суму 193 мільйони долярів. В 1972 р. до місяця листопада видано будівельних дозволів на суму 173 мільйони долярів. Одначе, якщо візьмемо до уваги, що Албертський університет зменшив свої видаки на будови, то різниця двадцять мільйонів долярів, що їх не вжив на будову Албертський університет, становить якраз різницю в коштах будови в 1972 р.

Подивімся на звіт із будівель в одинадцятому місяці 1972 р. з іншого боку. Якщо візьмемо до уваги, комерційні будинки, будинки для інституцій та житлові будинки, то вийде, що ми видали дозволи на будову вартости одного мільйона долярів більше, як попереднього року. Ми ще не маємо повних цифер за 1972 рік, але ми знаємо, що в усіх ділянках міського будівництва, виключаючи Албертський університет, ми держимо крок з будівництвом 1971 р. Сума коштів побудови нових будинків, що на їх побудову уділено дозволу, є лише покажчиком здорового господарського положення. Кромі того є ще й інші покажчики. Число безробітних в Едмонтоні є одно із найнижчих у Канаді. Іншим, дуже цікавим покажчиком є роздрібний продаж у крамницях нашого міста. Статистика виказує, що протягом перших дев'яти місяців, починаючи з січня 1972 р., роздрібний продаж зріс на 14% в порівнанні з попереднім роком. Хоч ще нема остаточних докладних даних із Різдвяного роздрібного продажу, то загальні обчислення виказують, що роздрібний продаж був вищий, як в попередному році.

Іншим дуже наглядним покажчиком едмонтонської здорової економії є основні зміни, які сталися і діються в центрі нашого міста. Ще не багато років тому, точніше кажучи, 1954 р. будинок міської управи був першим і одиноким великим модерним будинком у осередку міста. Сьогодні він майже зникає між найбільш модерними хмародерами бюрових будинків, готелів та крамничних забудувань, що дорівнюють якомунебудь великому містові на Заході Канади. Многомільйонові інвестиції в будівництві, що мали місце протягом останних 10-12 років, не лише приносять великий зиск тим, які предбачували ріст едмонтонського осередку ще десь 1912 р., але завдяки тому в Едмонтоні постав один із найбіль життєздатних та фінансово здорових комерційних осередків на Північно Американському континенті.

Про можливости інвестиції в того роду міському центрі, як ми його маємо сьогодні в Едмонтоні, такому, як він є сьогодні, роз голошувано та їх пропаговано не лише на Північно-американському континенті, але й у цілому світі. Нам вдалося притягнути до Едмонтону промисловість завдяки успішній праці нашого відділу для розвитку промисловости, який тепер називається відділом для бизнесового розвитку. Завдяки тому, що ми тут мали природні багатства, ми могли ними користуватися, а саме нафтову ропу й природний газ, і тому фабриканти побудували тут свої фабрики. Інші фабриканти поширили свої фабрики зі сходу на захід й багато з них рішилися закласти їх в Едмонтоні, не лише з уваги на його географічне положення, але радше тому, що Едмонтон давав їм можливости більшого економічного розвитку, як якенебудь інше канадське місто.

Вслід за розвитком промисловости треба було думати про відповідне число бюрових приміщень. За тим виникла потреба більше готелевих приміщень, більше житлових будинків та хмародерів з житловими апартментами. Фінансисти та інвестиційні компанії зацікавилися глибше Едмонтоном, тому, що тут завжди щось діялося. Так, як снігова куля, що котиться вдолину, так зростала промисловість Едмонтону. То не було лише перехідове явище, але місто постійно зростало у великому розмірі. Едмонтон мінявся із малого міста Західної Канади на буйно квітучу столицю.

Як ми подивимося тепер взад, побачимо, що то всьо сталося протягом відносно короткого промежутку часу, всього в дванадцяти роках. Найперше збудувала великий будинок залізнича компанія СіЕнАр-СіЕн-тавер, а за тим виросли хмародери: Арворд Армс, Ченсері гала, бібліотека Сентенніял, Едмонтонська мистецька галерея, бюровий хмародер Сентенніял, будинок Найвищого суду, будинок Албертської телефонічної компанії, будинок Оксфорд, а тепер мають будувати новий готель Пляцца, на місці давної пошти, а вже будується Едмонтонський центральний комплекс коштом 50 мільйонів долярів.

Є кілька причин, чому Едмонтон є одним із найскорше зростаючих міст на Заході Канади. Якщоб мене запитав хтось, щоб я одним словом з'ясував, чому Едмонтон здобув сьогодні в Канаді таке передове місце, як окреслив би то словом „добра нагода". То є нагода бути при брамі до широкого розвитку на Канадській Півночі.

Нагода виробляти й продавати продукти, що їх домагається тепер зростаюче населення західних провінцій, то нагода брати участь в праці, яка має за завдання будувати краще життя для всіх, що хочуть працювати та прикласти свою частину до великої будучности, яка, на думку багатьох, є перед нами. Едмонтон, то правдиве ядро великого виробничого та роздільчого осередку, є в самій середині багатьох нових підприємств, що є в стадії розвитку. Ці підприємства зможуть виявити постійний зріст в усіх ділянках торгівлі, будови та зріст населення. Жвавий розвиток на великих просторах північно-західної Канади означає жвавий розвиток у самому Едмонтоні. То означає виробництво нових продуктів та продаж що раз то більше різних товарів. Через те не є нічим дивним, що вартість наших дозволів на будову нових будинків йде в парі із вартістю дозволів на будову, виданих у 1970 і 1971 рр.

Айвор Дент, мейор

БАТУРИН

Історична повість (65)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Козаки мовчали, як німі. Світлійший повернувся до своїх.

«Привести мені Мішку сейчас. Вішати й голови рубати може хто будь, а мені тут доброго майстра треба, бо тут панове старшини, люди образовані, значиться, не чернь. Знали вони, що таке зраджувати царя, знали»...

Світлійший закашлявся, дим зайшов до горла.

«Як панове старшини вітали моїх послів, так я привітаю їх. Ще краще, бо князь Меншіков не хоче оставатися в довгу».

Ворони надлетіли такою великою хмарою, що темно зробилося нараз, зняли такий крик, що світлійшому годі їх було перекривати.

Казав стріляти до них. Птахи розліталися на всі боки.

Нараз двох ордонансів прискакало на спінених конях.

«Що таке?»

«Гетьманські клейноди знайшлися».

«Лиш клейноди?»

«І грошей чимало теж».

«Де?»

«В окремому склепу».

Світлійший погладив вус. Блиснув очима, як вовк. Не скрив жадоби гроша.

«Безпечні там ті скарби?» — спитав.

«Так, ваша світлосте. Коло того склепу варти ратним строєм стоять і бережуть грошей і клейнодів тих накріпко, щоб крадежі й «утечки» з ними ніякої бути не могло», — відповів, ніби з книжки прочитав ордонанс.

«Харашо. Побачимо».

Навіть про козацьких старшин забув. Вість про Мазепині скарби полонила його ум.

Був певний, що ті скарби чималі. У когож і є гроші, як не в Мазепи?

Меншікова свербіли руки. Щось до них нині прилипне. Покликав одного із полковників, котрому більше других довіряв.

«Передаю на тебе тих людей», — показав на козацьких старшин.

«Їх треба покарати відповідно до ранг і до заслуг. Добиратися їм до живих печінок помаленьки, та полегеньки, щоб чули, що здихають. Зараз тут Мішка надбіжить, він мистець. Добре пильнуй, щоб не втік котрий. Молодшим повідрізувати уха й носи, поломити руки, поприв'язувати до дощок і пустити на Сейм. Старших» — тут Меншіков підніс свій голос, «поздиравши їм їх хахлацькі чуби, повісити й шибениці теж на тратвах з водою на Сейм пустить. Хай пливуть на пострах неспокійної країни! Побачимо, чи захочеться хахлам бунтуватися вдруге».

Повернув коня, але пригадав собі, що він полошиться і пересів на другого.

Кивнув на своїх офіцерів і пустився назад на Гончарівку. Сердився, що не прочищено головної вулиці. Скрізь бельки, головні, трупи. Годі було проїхати. А світлійший спішився. Тягнуло його Мазепине золото до себе.

Ворони знов збилися у велику, чорну хмару і летіли за ним. Ніби де князь, там для них і жир. Хох жиру і без того скрізь було багато.

Більше, ніж сподівався князь. Навіть більше, ніж того хотів. Як семейний чоловік нерадо дивився на помордованих жінок і дітей. Але, Боже ти мій! Цеж війна. Ще гірше, ніж війна — бунт!

«САВСЬКА ЦАРИЦЯ МАГДАЛИНА»

Мотря після допросу лежала в боковій, далекій кімнаті сама одна.

Знала, що за дверми і під вікнами стоять вартові, котрим приказано «со всяким остерегательством» присмотрювать за нею, щоб туди ніхто не увійшов і щоб вона «утечки не учнила».

Дубові віконниці на залізних завісах при вікнах, з малими, в олово оправленими шибками, позамикано наглухо. В кімнаті темно було, неначе серед ночі.

І добре. Бо, дякуючи тому, Мотря не знала, що ділося на майдані і в маштарці. Чула тільки стріл, але за останні часи так до стрілів привикла, що не гук, а тишина бентежила її.

Що лиш в тій тишині, лежачи безсильно на постелі, почувала всю велич свого горя. Була здана на ласку й неласку ворогів. Може вже вирішено її долю. Може за хвилину відчиняться двері й увійдуть кати.

Не бентежилася тієї гадки, — деревіла. Пережила стільки, що тратила чуття. «Що гіршого могло статися від того, що вже побачила? Очима тіла й душі... Жахливі картини пересувалися перед нею, забіраючи з собою останки сил.

Тривала завішена між небом і землею, між життям і смертю, рвалися останні волосинки свідомости, терпли руки й ноги, перестало бити серце, ось-ось і полетить стрімголов, як летіла колись на розгуканім коні, поки не зупинив його Чуйкевич.

Пощо? Чи не краще було згинути тоді, добровільно, в буйному розгуканню сил, у вихрі неусвідомлених бажань? І чи не краще було заснути при останніх звуках розбитої бандури, заснути і не збудитися більше. Не переживалаб того, що опісля прийшло. Батько, мати, гетьман і — серце починало бити живійше, по тілі розливалося тепло. Невжеж завмираюче життя хоче ще раз майнути перед нею усіма привабами своїми, цілою величею своєї буйної краси? Хтось розвивав довгу-довгу, шовками випивану стяжку, хтось веселку кидав їй під ноги, сипав жемчуг довкола, струшував пахуче квіття з батуринських садів, хтось і буйні крила причіпав їй до рамен... «Мотре, сонце моє!»

Нараз не білі, але чорні коні й чорний віз грюхотить по черепах людських. Скаче до очей червоне болото. Якеж воно гидке! Який сопух розходиться млісний! Болото з тіла, з мозків на голові, на шпиці й на дзвони коліс. Не спинять возу, жене вперед.

МОЯ ЗУСТРІЧ З УПА (5)

Е. П. Ц. ван ГОТЕГЕМ, ГЕНЕРАЛ-ЛЯЙТЕНАНТ

Командир округи був справжнім сином свого народу. Як і в більшости його земляків добродушність випромінювалася з його обличчя; проте не пробуйте не дооцінювати цих людей, якби вони мали щонебудь проти вас. Час від часу ми спостерігали, як ця добродушність поєднується з рішучістю, яка не залишала жодного сумніву. Він мав тяжкі шкіряні чоботи, таку ж саму куртку і цілий арсенал зброї на собі. Якби він скинув усю цю зброю і наказав своїм охоронцям вчинити те саме, кімната виглядала б, як магазин зброї в той день, коли її видають новим рекрутам.

Було стискання рук, і щоб піднести наш настрій, а, можливо, також — зробити нас більш балакучими, на столі з'явилася пляшка з чаркою. Започатковано ритуал випивки, що не обмежився одним літром горілки. Тоді люди на Україні дотримувалися такого церемоніялу. Всі чоловіки сідають навколо столу і перед найвищим рангою чи віком ставлять пляшку й одну чарку. Він наливає чарку, підносить її й випиває, після чого пересуває все причандалля праворуч своєму сусідові (чи може й ліворуч?), який льояльно повторює ритуал, п'ючи здоров'я фундатора. Після цього той підсуває все своєму сусідові за столом, і так воно іде, аж поки не повернеться пляшка і чарка на своє первісне місце. Якщо в інших краях кількість чарок залежить від кількости тих, що п'ють, то на Україні це залежить від вмісту пляшки. Це просто визначає, що пляшки не відставляють, поки не вип'ють усієї горілки. Тоді роблять перерву, під час якої їдять масні страви, щоб започаткувати нову пляшку із свіжим завзяттям.

Національним напоєм, що ним нас так щедро вшанову-

(закінчення на стор. 5.)

BAYDALA DRUGS

- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)
- Parkdale (Cor. 103 St. & Jasper Ave).
- Royal Alex Place (Cor. 101 St. - 111 Ave.)
- Super B Drug (Cor. 95 St. - 118 Ave.)

— EDMONTON —

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.

Висилаємо крім пачок бандсрольки з нашого товару.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

КОМЕНТАР

НАШЕ СТАНОВИЩЕ

З ПРИВОДУ ЛИСТА КАРДИНАЛА ВІЙО

Майже в усій українській пресі надруковані коротші або обширніші вістки та коментарі до листа ватиканського державного секретаря Кардинала Війо, в якому він подав до відома, що Ватикан відмовив Верховному Архиепископові Української Католицької Церкви, Блаженнішому Йосифові (Сліпому), прав Верховного Архиепископа в країнах поселення українців у вільному світі, обмежуючи його права лише до Галицької провінції. Лист Ватикану був, очевидно, відгуком на проект Конституції Української Католицької Церкви, який виготовив Верховний Архиепископ і розіслав українським католицьким Владикам у вільному світі, щоб вони дали до нього свої завваги. Про цю справу минулого року ми надрукували в нашій газеті статтю, що її написав професор Католицького університету Лойолі в Шікаґо Василь Маркусь, тоді викладач на Університеті Лойолі в Римі. Становище проф. Маркуся, з'ясоване в згаданій статті, було й становищем нашої Редакції. Пишемо це тому, що ми дістали чимало листів із запитанням, яке становище до справи ославленого листа займає редакція нашої газети. А перед двома тижнями ми надрукували обширне інтерв'ю Вінніпеського Митрополита ВПреосв. Максима (Германюка), який авторитетно вияснив правне становище Української Католицької Церкви і становище українських Владик до листа Кардинала Війо.

На нашу скромну думку, дуже важним був лист українських католицьких Владик Канади до Апостольського Про-Нунція в Оттаві, в якому вони з'ясували своє становище до листа Кардинала Війо. Про цей лист згадує, між іншим, ВПреосв. Митрополит Максим у своєму інтерв'ю.

Перед кільканадцяти роками один український священик з Канади відвідав високого ватиканського достойника в Римі — той достойник уже на пенсії — і під час розмови нарікав, що Ватикан робить деколи неправильні кроки в справах Української Католицької Церкви. У відповідь на те, ватиканський достойник сказав йому таке: „А чому ви українці домагаєтеся, щоб вашими справами в Римі займалися італійці, французи, бельгійці, голляндці, німці і священики інших національностей, що займають різні становища в Ватикані, а ваші Владики та ви всі не подбаєте, щоб ваші справи були поладнані згідно з вашими потребами і вимогами".

З того часу змінилося багато на краще і в цій ділянці. Наш Верховний Архиепископ та наші Владики вже багато разів з'ясовували у Ватикані своє становище до різних справ, що дотичать нашої Церкви. Одним із чергових заходів наших Владик є якраз і лист канадських Владик, який вповні піддержує становище Блаженнішого Йосифа в справі Конституції Української Помісної Церкви, а сама Конституція, опрацьована Верховним Архиепископом та українськими Владиками, обстоює права нашої Церкви, гарантовані Берестейською Унією і згідні з постановами Ватиканського Собору II.

Лист Кардинала Війо викликав серед загалу українців-католиків обурення і численні протести. Хоч вони цілком виправдані, одначе не завжди політичні, інколи необдумані, не принесуть нам користи на цьому відтинку, ба навіть можуть утруднити становище Блаженнішого Йосифа в його заходах про визнання Конституції Української Помісної Церкви. Зате ми всі повинні стати одностайно на піддержку нашого Верховного Архиепископа та наших Владик і, разом з ними, вимагати належних нам прав.

Не менш важливою справою є теж матеріяльна піддержка Верховного Архиепископа. В Канаді та ЗСА переводиться збірка на фонд Української Помісної Церкви. Її успішний вислід буде не лише явною піддержкою становища нашого Верховного Архиепископа та Української Помісної Церкви, але й доказом, що для нас справа помісности Української Церкви є дорога і що доказуємо відданість цій ідеї нашими пожертвами.

Ми не повинні розчаровуватися становищем деяких ватиканських кругів, бо подібні проблеми мали й інші Східні Церкви. Перед трьома роками католицькі мелхіти протестували у Ватикані проти назначення Ватиканом єпископа для мелхітів у ЗСА, без порозуміння з мелхітським Патріярхом. Справу потім поладнано мирно, але основно її не вирішено, тобто не признано офіційно за мелхітським Патріярхом права юрисдикції над мелхітськими вірними в ЗСА та інших країнах, поза його територією в Сирії. Ватикан спирав своє становище на тому, що права Мелхітської Церкви не є точно визначені. На тому самому становищі стоять деякі Ватиканські круги і у відношенні до Української Католицької Церкви. А втім окрема комісія опрацьовує тепер подрібно рішення Ватиканського Собору II у справі Східних Церков і, може, внесе відповідні зміни в нове законодавство.

(закінчення в 3-тій колонці)

Вісті з Едмонтону

У першому ряді, зліва: п-і Р. Голлман, М. Пастушенко, друга заступниця голови Єпархіяльної управи ЛУКЖ, В. Снігурович, о. парох Б. Снігурович, Е. Сірман, голова Відділу ЛУКЖ при парафії Успення Пресвятої Богородиці, А. Буртняк, членка організаційного комітету при Єпархіяльній управі ЛУКЖ. У другому ряді, зліва:: п-і М. Орисюк, А. Квас, С. Остапович, Д. Радомська, В. Пук, М. Павлик, М. Куник, А. Редуха, Н. Давидович, А. Овелко, Дж. Лесюк. Фото: І. Медвідська

Загальні збори відділу ЛУКЖ Успення Пресв. Богородиці

В середу, 6-го грудня 1972 р. о год. 8 вечір в приміщенні „Джеспер Плейс дей кер сентер" відбулися річні збори відділу ЛУКЖ.

Збори відкрила голова відділу п-і Емілія Сірман. В своїому вступному слові вона привітала й представила всіх приявних членкинь та двоє гостей з Єпархіяльної управи ЛУКЖ: Марусю Пастушенко, другу заступницю голови Єпархіяльної управи й Анну Буртняк, членку організаційного комітету.

Після молитви, яку провів парох о. Б. Снігурович, членки уступаючої управи склали звіти з діяльности в минулому році. В своїому звіті п-і голова перш за все зложила щиру подяку о. парохові за його приявність на зборах і особливо за його помічні поради підчас річної праці відділу. П-і Сірман також подякувала управі за їхню співпрацю і за взірцеве виконання всіх завдань та похвалила відділ за успішне сповнення своїх головних обов'язків у відношенні до парафії й до Єпархіяльної управи.

Дякувати треба тим більше, що у відділі є мало членкинь, а праці було надзвичайно багато з уваги на те, що будувалася нова церква і з тим було багато клопоту та праці.

Зокрема подякувала вона Соні Остапович і Вікторії Пук за їхню поміч у підготові різних імпрез. Парох о. Б. Снігурович у свойому слові — привіті подякував відділови, а головно п-і Сірман і решті управи, за жертвенну працю для парафії ь похвалив членкинь за їхню працьовитість.

Після звітів присутні одноголосно уділили абсолюторію уступаючій управі.

П-і Сірман тоді представила гостей з Єпархіяльної управи й попросила до слова. П-і М. Пастушенко зложила привіт від голови Єпархіяльної управи ЛУКЖ — п-і Л. Слободи та решти членів Єпархіяльної управи й похвалила відділ за господарську працю при парафії, за культурно-освітню працю (курс української вишивки) і за працю з молоддю при українській парафіяльній школі, підкреслюючи, що така діяльність становить важну частину праці ЛУКЖ при парафії.

На кінець п-і Пасутшенко побажала відділови дальших успіхів в праці. П-і Буртняк також висловила подяку й похвалу від імені п-і Л. Слободи за співпрацю відділу при парафії й за гарну співпрацю з Єпархіяльною управою та побажала відділові багато успіхів у майбутньому.

П-і Сірман подякувала паням з Єпархіяльної управи за їхні відвідини і теплі слова заохоти.

З черги відбулися вибори нової управи відділу, склад якої одноголосно принято. До нової управи увійшли такі пані: Емілія Сірман — голова, Роксоляна Голлман — перша заступниця голови, Марія Давидович — друга заступниця голови, Джін Лесюк — фінансова секретарка, Марія Орисюк — голова імпрезового комітету, Марія Куник, Вікторія Пук і Дорис Родомська — членкині; Марта Ноґа — голова шпитального комітету, Тиллі Пелех, Анна Квас і Анна Оверко — членкині; Соня Остапович — референтка зовнішніх зв'язків, Віра Снігурович і Марія Павлик — члени контрольної комісії, Соня Остапович — голова шкільного комітету, Марія Орисюк і Анна Оверко — членкині; Настя Давидович відповідає за телефонічні повідомлення членкинь.

Нововибрана голова, п-і Сірман, подякувала членкиням за вияв довір'я до неї, а тоді, разом з новою управою, перейшла до обговорення біжучих справ.

Після молитви, якою закінчилися збори, відбулося чайне прийняття для всіх присутніх.

Іванка Медлвіцька,
пресреферентка відділу

Наше становище . . .

(закінчення ред. статті)

нодавство. Але українські Владики мусять постійно дбати, щоб новий закон знову не обмежив прав нашої Церкви. В цих змаганнях за права нашої Церкви ми повинні мати союзників також в інших Східних Церквах, які теж будуть боротися за належні їм права.

У зв'язку з цією справою може виринути питання: Чому якраз деякі ватиканські круги роблять такі невмілі потягнення, хоч вони повинні б турбуватися зберіганням справедливости та основних засад Христової Церкви? Здається, що найкращою відповіддю на це питання є книжка німецького автора, яка вийшла друком між двома світовими війнами, а заголовок якої — „Людські слабощі у Христовій Церкві". В цій книжці автор з'ясовує, що Церкву заснував Христос, але її ведуть люди, які, наслідком своїх людських слабощів, вчиняють різні недоліки та похибки, що деколи не дуже згідні з засадами Христової Церкви. Мабуть, одним із таких недотягнень і є труднощі з визнанням помісности Української Католицької Церкви. Проте людські недоліки зчасом мусять пройти, тоді переможе справедливість, перед якою мусять поступитися всі людські недоліки і слабощі.

Під увагу українським пенсіонерам

У ЕДМОНТОНІ

„УВісті" вже згадували передше, що ведуться старання, щоб при УНДомі в Едмонтоні зорганізувати нашиx пенсіонерів в окрему групу, яка могла б користати з програми, яку спонзорує й фінансує федеральний уряд.

29-го січня ц.р. відбулися перші сходини пенсіонерів в УНДомі, на яких вибрано комітет з трьох осіб. Цей комітет просить тепер наших українських пенсіонерів прибути на ширші сходини, які відбудуться в УНДомі в п'ятницю, 9-го лютого, в год. 8-мій вечером. На тих зборах приявні пенсіонери довідаються докладно про хосенність такої організації, виберуть собі управу та укладуть бюджет видатків діяльности цеї групи. Всі видатки буде платити федеральний уряд.

В програму діяльности цеї групи можуть входити такі речі як висвітлювання фільмів з українського життя в Канаді, влаштовування соціяльних днів, різних лекцій на відповідні теми для старших, групова прогулька автобусом, відвідини немічних пенсіонерів і др.

Коли буде хоч десять осіб-пенсіонерів, що підпишуть внесок та виберуть собі управу, то уряд визнає таку організацію та її бюджет й дасть гроші на покриття таких видатків як винайм залі, винайм або закупно потрібних апаратів та фільмів, телефон, різні друки тощо.

В Едмонтоні вже є багато таких груп, але то буде перша між українцями, тому просимо вас приходіть самі й запросіть своїх приятелів на ці збори.

Подав Дм. Прокоп

Курс інструкторок вишивання

Єпархіяльна управа ЛУКЖ повідомляє, що курс інструкторок вишивання відбудеться в днях 26 лютого до 3 березня. Навчання буде тривати цілий день. Ввечорі будуть короткі лекції (теорія) про українську вишивку. Є побажаним, щоби кандидатки вміли вишивати хоч одним стібом. Кандидатки з-поза Едмонтону мусять подбати про приміщення й харч. Лекції будуть відбуватися в резиденції катедри св. Йосафата.

Просимо відділи ЛУКЖ зголошувати кандидаток та звертатися за інформаціями на адресу: Ляриса Вацке тел. 455-0637.

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Неділя, 11 лютого:

год. 2.30 попол. в залі УНО 10629 - 98 вул. — сходини Українського Музичного Товариства Алберти.

* * *

год. 2.30 попол. загальні збори УНДому у власній залі при 9620 - 109 аве.

* * *

Неділя, 18 лютого:

Перша ювілейна сесія, організована Осередком НТШ на Західню Канаду та УВАН у Вінніпезі, в залі УНО, 10629 - 98 вул. Едмонтон. Початок о 2 год. 30 хв. дня. Будуть прочитані три доповіді.

Національна політика КПРС потребує реформи

Олександер МАЙ

Академік Андрій Сухаров, який у Москві створив і очолює легально діючий комітет прав людини в Радянському Союзі, домагається від уряду СРСР невідкладного розгляду і прийняття відповідних рішень з таких питань: 1) політичні переслідування радянських громадян за вияв інакшедумання; 2 потреба забезпечити вільність і свободу інформації та переконань для всіх радянських громадян і 3) національні проблеми та проблеми виїзду радянських громадян за межі своєї країни з правом повернення назад.

Розглядаючи національні проблеми в Радянському Союзі, академік Сахаров висловив свої думки і пропозиції щодо взаємин між радянськими національними республіками. Відомо, що згідно з конституцією СРСР, кожна радянська республіка має право на самовизначення аж до відокремлення. Однак немає потреби доводити формальність цього „права", бо кожен знає, що найменша спроба порушити таке питання розцінюється владою як політичний злочин. Тому академік Сахаров проголошує: опрацювати юридичні підстави і схвалити спеціяльний закон про ґарантії права радянської національної республіки на вихід із Радянського Союзу, включно з точною процедурою того, як це конкретно може бути здійснене.

При цьому академік Сахаров зазначає, що в разі справжньої демократизації СРСР, ті тенденції в національних республіках до відокремлення, які й тепер, на думку академіка Сахарова, не мають масового характеру, значно зменшаться. Але, не виключаючи можливости й виходу якоїсь національної республіки з Радянського Союзу мирним конституційним шляхом, академік Сахаров не вбачає в цьому ніякої загрози для соціялістичної системи співдружности націй. Бо ж така радянська республіка залишиться в цій системі, оскільки Радянський Союз тепер оточений не капіталістичними, а соціялістичними державами, що мають спільні інтереси. Навпаки, академік Сахаров вважає, що в умовах забезпечення справжньої суверенности радянських республік дружба і співпраця між радянськими республіками тільки зміцніє.

У зв'язку з цим слід пригадати, що в Україні ще дванадцять років тому група українських радянських юристів — Левко Лук'яненко, Іван Кандиба, Степан Вірун та інші — спробувала поставити на обговорення можливість використання Україною свого конституційного права на вихід із Союзу РСР. Зокрема юрист Левко Лук'яненко склав проєкт програми організації під умовною назвою „Українська Робітничо - Селянська Спілка" для леґальної підготовки всенародного обговорення доцільности виходу України з Радянського Союзу. Причому, в проєкті було чітко зазначено: „У випадку здійснення такого акту, в самостійній Україні політичний лад повинен бути радянський, а економічний лад — соціялістичний. Україна, як самостійна і соціялістична держава, повинна б **залишатися в співдружності соціялістичних націй.** Але 1961 року всіх, хто лише був причетний до обговорення цього проєкту, заарештовано і над ними вчинено сувору розправу: Левка Лук'яненка засуджено до розстрілу, який пізніше замінено 15-ма роками в'язниці, а інших засуджено до п'ятнадцятьох і десятьох років ув'язнення. І характерно, що коли під час слідства українські юристи посилалися на **відповідні** статті конституції про право радянських республік на вихід із СРСР, то слідчі КГБ лише сміялися з того, що українські юристи щиро вірили радянській конституції.

Та фактично від середини 60-х років КГБ в Україні провадить репресії української інтелігенції, обвинувачуючи її в українському націоналізмі, головним чином саме за спроби серйозно практикувати конституційну суверенність Української РСР. Тому літератор Святослав Караванський, заарештований в Україні 1965 року, з приводу цих арештів писав у листі до тодішнього керівника компартії Польщі В. Гомулки:

„В Україні поширюють чутки ніби ці особи бажали відокремлення Української РСР від Радянського Союзу. Це безперечно безпідставні обвинувачення. Але коли б це було й так, то причому тут звинувачення в „українському націоналізмі?" У світовій соціялістичній системі по-братерському співпрацюють держави соціялістичного табору. Може, якраз у сучасних умовах розвитку комуністичного руху і доцільно було б, щоб українська соціялістична нація була окремою соціялістичною одиницею в загальному соціялістичному таборі".

Як бачимо, думки й пропозиції академіка Сахарова про конечну потребу ґарантувати реальну можливість здійснення права радянської республіки на вихід із СРСР цілком відповідають тому, чого одмагаються передові радянські громадяни, зокрема в Україні. Як відомо, академік Сахаров — росіянин, а тому ці його думки заслуговують на особливу увагу. Вони свідчать про те, що серед передової мислячої частини російського народу також існує опозиція проти великодержавного шовінізму, який нині є провідною тенденцією національної політики сучасного керівництва КПРС.

До українців Едмонтону

Комітет Українців Канади, відділ в Едмонтоні, започаткував збірку Національної Вкладки на 1973 рік. Кожний член усіх складових організацій КУК, як також кожна особа, що почувається українського походження, повинна вплачувати свій річний даток — національну вкладку. Досі КУК, відділ в Едмонтоні, вислав понад 1,500 закликів Комітету Українців Канади, т.зв. „Сила української єдности" в справі національної вкладки, при помочі складових організацій КУК.

Перша ліста платників національної вкладки:

По $100.00 Українська „Едмонтон" Кредитова Спілка; по $50.00 адв. П. і О. Саварин; по $25.00 ВПреосв. Архиєпископ Андрій, інж. М. Бойко, В. Гавриш, В. Кривор, д-р М. Снігурович, мгр. Ю. Стефаник; по $20.00 О. Роль, п-і О. емчук; по $15.00 о. В. Волошин, М. Прокоп, Н. Рожак; по $12.00 інж. Я. Іванусів; по $10.00 М. Байрак, І. Бойко, Г. Братків, д-р М. Варениця, М. Василів, Ф. Пальський, Н. Гевко, Е. Довгий, Н. Жуківський, О. Звоздецький, О. Знинич, Ю. Климкович, д-р Е. Кузик, О. Лесів, М. Мазуркевич, О. Мазурок, О. Майоровський, о. Ю. Малий, В. Маркевич, С. Масло, о. С. Ничка, В. Паук, д-р К. Папроцький, С. Порайко, В. і М. Поренчук, д-р Д. Родинюк, Я. Росляк, М. Сунак, П. Сивенький, С. Слюзар, М. Сус, М. Ткачук, А. Томнюк, П. Трильовський, І. Урбан і о. О. Фляк.

Разом вплатили 1 установа і 51 осіб на суму $767.00 Проситься слати свої вплати на р-к національної вкладки на адресу:

Ukrainian Canadian Committe
11315 - 111 Ave.,
Edmonton, Alta
T56 OS8

Інж. М. Бойко,
фін. референт

Різдвяна зустріч

УКРАЇНСЬКИХ ЛІКАРІВ ЕДМОНТОНУ

В суботу, 16 грудня 1972 р. відбулася річна різдвяна зустріч членів УЛТПА. Зустріч відбулася у гостинному домі п-ва д-р М. і п. Т. Якимечків.

На цю зустріч прибули всі члени едмонтонського відділу УЛТПА за вийнятком тих, що були перешкоджені професійними обов'язками.

Перед зустрічю відбули члени т-ва своє засідання, на якому обговорили ряд важливих справ, зв'язаних із життям лікарського т-ва. Пекучою справою є придбання нових членів. На жаль, так молоді, як старші лікарі, роджені в Канаді, за малими винятками чомусь не включуються в ряди т-ва.

По обговоренні професійних справ, зачалася гостина. Почато її співом коляди „Бог предвічний". П-і д-р М. Якимечко гостила всіх дуже смачними стравами, а п. Т. Якимечко забавляв весело гостей.

Пізно в ночі роз'їздилися гості у веселому настрою, дякуючи п-ву Якимечкам за дуже милу гостину.

д-р М. С.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

Український католицький тижневик ◆ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◆ Видає Спілка «Українські Вісті».

Published every Thursday in Edmonton ◆ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◆ Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.

UKRAINIAN NEWS
10967 - St., Edmonton, Alta. T5H 2M8
Second class mail, registration number 1035.

КАПЕЛЯ БАНДУРИСТІВ ПРИЇДЕ ДО ЕДМОНТОНУ

Капеля бандуристів запланувала поїздку по США та Канаді.

Капеля буде в Ванкувері 11-го травня ц.р., у Калґари — 12-го травня, у Едмонтоні 13-го травня, в Саскатуні — 15-го, в Реджайні — 16-го, а відтак поїде на схід Канади.

Бандуристи сподіваються, що українське громадянство дасть їм моральну й матеріяльну піддержку в ширенні української пісні.

◆ **В Мексіку вибух 11,600** стіп високий вулкан Коліма, 260 миль від Мексіко-міста. 30 осіб було вбитих, 200 поранених — а шкоди сягають 3.6 мільйонів долярів.

З СОВЄТСЬКОЇ ЖАХЛИВОЇ ДІЙСНОСТИ

З ДОПОВІДІ КОЛ. В'ЯЗНЯ СОВЄТСЬКИХ КОНЦЕНТРАЦІЙНИХ ТАБОРІВ ШІФРІНА

ЖИДІВСЬКЕ ПИТАННЯ В СССР

А. Шіфрін присвятив у своїй доповіді багато уваги теж становищу жидів у СССР, яких минулими роками совєтська власть переслідує щораз то більше за їхні намагання виїхати до Ізраїля. В СССР все був сильний антисемітизм, зокрема серед росіян, які ще за царських часів влаштовували погроми та переслідували жидів. Не зменшився він і за часів Сталіна, який мав жидів між своїми міністрами, ба навіть одна його жінка була жидівського походження.

Протижидівську кампанію зачав був Сталін коротко перед своєю смертю, коли казав виарештувати визначних жидівських лікарів під замітом, що вони хотіли його отруїти. Лікарі оминули певної смерти, а решта совєтських жидів неминучого переслідування лише тому, що Сталін несподівано помер й лікарів звільнено, а заплянованого переслідування жидів занехано. Але вже тоді вийшов на яв сталінський плян „розв'язки жидівського питання в СССР", який не дуже уступав пляновi німецьких нацистів, які винищили понад п'ять мільйонів жидів у Европі масовими вбивствами.

В СССР було встановлено на північному кордоні Манжурії, на північ від Кореї, Жидівську автономну область Біробіджан. Хоч ця автономна область була створена спеціяльно для совєтських жидів, у ній з жидів було всього 30% населення. Жили там натомість давні мешканці тих околиць росіяне. За часів Сталіна зачали були організувати масовий виїзд жидів із цілого СССР до тої автономної области, де жиди мали створити свою батьківщину в СССР. Насправді Сталін мав зовсім інший плян. Не дуже далеко від Біробірджану лежить найбільше в світі Байкальське озеро, поверхнею понад 13,000 квадратових миль, що є одночасно й найглибшим озером у світі, бо його глибина досягає майже 6,000 стіп. До того озера за часів Сталіна збудовано залізницю, яка доїздила до високої на 200 стіп скелі над Байкальським озером, що окружене горами. Згідно з пляном Сталіна, залізницею мали довозити жидів із Біробірджану до Байкальського озера й з 200-стопового горба скидати їх в озеро, де вони всі були б погинули. В озері не залишилося би були з вкинених туди жидів ні сліду, бо в озері є дуже багато різних риб, які булиб всіх трупів пожерли.

А. Шіфрін твердить, що давний плян Сталіна тепер відгребано знову й в головах деяких совєтських провідників тепер знову нуртує плян розв'язати жидівську проблеми в СССР за пляном Сталіна. Лише рішучий протест в цілому світі зможе зупинити совєтських провідників від його переведення в життя. Тепер совєтські провідники приписують жидам вину за різні господарські труднощі та недотягнення в господарсві СССР, щоб в той спосіб настроїти загал населення СССР проти жидів.

Жиди становлять теж великий відсоток в'язнів у совєтських концентраційних таборах. Хоч Совєтські провідники проголосили в 1956 р. що всі концентраційні табори в СССР зліквідовані, то це не відповідає правді. В одному лише районі совєтської північної концентраційні таборі простягаються вздовж залізничої лінії на понад 400 миль. „Там немає ні сіл ні місточок, — сказав Шіфрін, — лише самі каторжні табори"... А недавно, — сказав Шіфрін, — за його відомостями, совєтський уряд створив ще два нові концентраційні табори. Кілько концентраційних таборів є тепер у СССР, знає хиба совєтське міністерство внутрішних справ та КГБ. Вони теж знають, кілько в'язнів карається у цих таборах, а їх є мільйони, все жертви совєтського насилля". Великий відсоток в'язнів творять українці з усіх областей України, заслані туди за те, що не хочуть погодитися з російським імперіялізмом, який їм насильно накидає у всіх ділянках життя совєтський режим.

„В СССР соціялізм і людські права лежать на протилежних кінцях — говорив Шіфрін. — Лише солідарна, об'єднана акція всіх поневолених народів, що їх поселенці живуть у вільному світі, допоможе підкореним СССР народам у їхній боротьбі за людські права. Тому й демонстрації в вільному світі проти совєтського насилля є для совєтського уряду доказом, що народи, які походять із загарбаних СССР земель, не погоджуються із гнетом, який панує в СССР, а з другої сторони то додає піддержки поневоленим народам в СССР боротися за свої права".

На цьому ми кінчимо звіт із доповіді А. Шіфріна про совєтські концентраційні табори, які він мав по містах Канади та США.

Минулого тижня А. Шіфрін мав переслухання в американській сенатській комісії, де теж подав докладні дані про відносини в совєтських концентраційних таборах.

Спомини А. Шіфріна про совєтські концентраційні табори „Четвертий вимір" вийдуть окремою книжкою в українському перекладі в Видавництві „Сучасність" у Мюнхені. Один розділ споминів п.з. „У спецтюрмі ч. 410", що його надруковано в журналі „Сучасність" постараємося передрукувати в „Українських Вістях".

* ОН підписали умову з будівельними компаніями на побудову 1,400-милевої дороги через африканську пустиню Сагару коштом 2.3 мільйонів долярів. Дорога повинна причинитися до зросту туристів в пустинню та збільшення торгівлі.

В ГОСТЯХ НА УКРАЇНІ 1972 Р.

о. П. КРИВОРУЧКА

В РІДНОМУ СЕЛІ

Туристи з нашої групи якось розбилися. Одні поїхали на села відвідувати рідних, інші пішли із родиною, що приїхала до них з поблизьких сіл, оглядати Чернівці, а ще дехто пішов до уряду старатися про дозвіл поїхати в село на відвідини. Я, із моєю родиною, що приїхала до мене, сів на автобус й ми поїхали до крамниці „Каштан", де, за доляри можна купити відносно дешевше, як в звичайних крамницях, різні речі. До того, як хтось купує в „Каштан-і" за доляри прим. автомобіль, то його доставлять родині досить скоро.

Ми в „Каштан-і" були досить довго, бо моя родина вибирала собі різні речі, а то не приходить ні легко, ні скоро. Врешті всі вирішили, що купують, я заплатив за все й ми повернулися до готелю. А то вже надійшов і час вечері. Ми помилися, бо були дуже зігріті й перепочені й вибралися на вечерю знову до букового ліска у парку. До нас долучилися ще й другі гості, що приїхали до Чернівець, й ми всі — 15 осіб — пішли в буковий лісок. Керівничка ресторану, яка нас гостила в часі наших відвідин минулого літа, нас пізнала й цього року приймала нас знову мило й сердечно та старалася нам догодити стравами та послугою. Нам подали, як звичайно, закуски, а відтак юшку, яловичу печеню, картоплю, салати, овочі, а з напитків було: пиво, вино та содова вода. Наші молодші гості п'ють шампанське й хвалять, що добре. Настрій милий та безжурний. До моєї повної радости не доставало лиш о. Йосифа, мого брата Артема та братової Анни.

В середу, 26 липня вранці, ми виїхали автомобілем із Черновець, у напрямі Заліщик, до нашого села Кривче, борщівського району. Зі мною їхала моя сестрінка Марія та її зять Богдан. Ми переїхали через Заліщики, а дальше через села Дібріяни, Городок, Синьків, відтак звернули на північ й скоро опинилися в селі Бабинці, де живуть наші свати Мартинюки. Вони приготовили нам милу несподіванку, бо ждали на нас уже зі сніданням. Ми засіли за стіл і, за сніданком, завели живу розмову. Я їм сказав, що знаю в Канаді поселенців із Бабинець, а саме: Мартинюків, Гуски, Лукії, Ромашенки — всі вони мої колишні добрі парафіяне з Норквей, Саск. Господар дому сказав, що то його близька родина. Нас дуже мило приймають і щедро гостять, але нам треба їхати до Кривча. Перепрошуємо, що мусимо їхати дальше, дякуємо за гостину й пускаємося в дальшу дорогу.

Незабаром перед нами виринуло моє рідне село Кривче. В'їздимо в село й я прошу Богдана повернути до церкви. Він зупинив автомобіль біля церкви, в холоді старих лип, а ми йдемо до церкви. Минулого року я не міг бути в церкві, бо її відновляли, та малювали. Цього року всі роботи покінчені й можемо ввійти до церкви. Церква навіть відкрита, а місцевий парох та його сусід із родинами снідають у тіні яблунь. Я підійшов до них, ми привітались й вони запросили мене сідати з ними до сніданя. Я відповів, що дуже радо присяду біля них, але перед тим хочу піти до церкви. В тій церкві я хрещений, тут приймав перше св. Причастя, тут ходив я до церкви до мого 16-го року життя й тому хочу тут тепер піти найперше й подякувати Господеві за всі ласки, що він їх мені післав.

Після відвідин церкви, я присів до товариства, що снідало. Крім місцевого пароха з Кривча, був ще о. парох з сусіднього Дзвиняча зі своєю родиною. Всі встають, підносять чарку на мої щасливі відвідини в рідному селі та милу гостину в Україні. Я присів на хвилину до них, щоб обмінятися бодай декількома словами, бо хотів чимскорше бути в нашій хаті. Ми розпращалися, а Богдан зробив нам спільну світлину на пам'ятку. Їдемо дальше селом, а біля хат, господарств та садів, виринають обличчя тих, що колись тут жили. Такі, як я їх затямив колись. З них уже небагато залишилося в живих. Їдемо майже через усе село, бо наше господарство на другому, східному кінці села. Врешті ми заїхали перед нашу хату. Напроти нас вийшла моя сестра Евдокія з хлібом-сіллю й витає мене нашим старим українським звичаєм та запрошує до хати. А притому каже, що дякує Богові, що дозволив нарешті зустрітися зі мною, після минулорічних відвідин. Я відповідаю, що теж дякую Господеві, що дозволив мені ще прожити цей рік і щасливо перелетіти через море та далекі країни й завітати до рідної хати. Після того я цілуюся й вітаюся з усім.

Мене знайомлять із тими, що я їх не знаю та з нашими сусідами, що прийшли, щоб мене привітати. Відтак запрошують до сніданя, але я відмовляюся, бо я вже двічі снідав. Мені вдається їх переконати, щоб подали снідання аж згодом. Зате ми всі говоримо. Я роскажую про свою подорож про відвидини Москви, Києва, Львова, Карпат та Чернівець, а вони розповідають мені про мою рідню, про приятелів та сусідів. Я переїхав селом, побачив усі хати й городи й нагадав собі, хто там жив давніше. Але тепер живуть там інші люде й мені росказують, хто живе тепер у якій хаті.

(закінчення на стор. 6.)

Styles Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
10128 - 100 St., Edmonton
206 McLeod Bldg. — 424-9645

Жиди в СССР

У російськомовній ізраїльській газеті „Трибуна" з 8 вересня 1972 р. надруковано статтю п.з. „Боги прагнуть помсти", в якій подано огляд жидівсько - російських взаємин. За „Шляхом Перемоги" подаємо деякі дані про історію жидівсько - російських взаємин.

Росіяни весь час накидали жидам асиміляцію, щоб вони розплилися в російському морю. Російський уряд хотів конче викоренити жидів з Новгорода, що був колись жидівським центром. Щоб не допустити жидів до поселення у великих містах, царський уряд заборонив їм поселятися в Москві, Петербурзі та інших більших містах російської імперії. З початком 17-го сторіччя жидам заборонено поселятися на території Росії. Ця заборона тривала через 250 років. У 18-ому сторіччі жидів вигнали з України (мабуть лише з Лівобережжя), Білорусії й Литви. Після поділу Польщі (кінець 18-го сторіччя), на польських землях прилучених до Росії, жило два мільйони жидів.

Одним із засобів російщення жидів було насильне забирання жидівських хлопців до війська на 25 років. З війська жиди поверталися вже зовсім зросійщені. Хоч в російській імперії жидів було лише 3%, вони відігравали в житті імперії важливу ролю, бо займали видні становища в підпільних організаціях. У висліді між політичними в'язнями в Росії 14% було жидів. Серед примусово виселених на Сибір було 60% жидів, а при кінці 19-го сторіччя ще 25%.

Доля жидів змінилася на їхню користь в 1917 р., коли до влади прийшли більшевики. В центральному комітеті совєтської комуністичної партії 35% членів були жиди. До них належали: Бронштайн-Троцький, Свердлов, Апфельбаум-Зіновєв, Розенфельд-Каменєв, Урицький, Гамарник, Якір, Литвинов, Яффе та багато інших. Вони очолювали ЧЕКА, були командирами в армії, займали чолові становища в міністерстві закордонних справ. Тисячі молодих засіли в большевицькій адміністрації. До цього він твердить, що без жидів нова влада не могла б утриматися.

Після революції стали в моді мішані подружжя, російська мова стала основною розговірною серед жидів, хоча започатковано мережу жидівських шкіл, газети й театр жидівською мовою (Ідіш). 1928 р. у жидівських школах було до 100 тисяч дітей. За перших 12 років, жиди займаючи ключові становища в керівництві державою, виступали проти жидівської мови й релігії. Після вбивства Кірова розпочалася кампанія проти троцькізму, а в 40 — 50-х рр. проти жидів. і усування їх з керівництва: партії, армії, дипломатії, адміністрації.

Отож жиди підшукали інше поле діяльности: науку, мистецтво, інтеліґентські професії. У природознавстві, біології навіть ще й тепер творять жиди четвертину працівників. Подібно в математиці, фізиці, техніці й медицині.

У короткій згадці про національні взаємини в СССР, автор пише, що більші народи досягли «високого культурного й економічного рівня» — українці, білоруси, грузини та інші. Та до цього він додає: «Жиди в цих республіках є носіями російської культурної величі, а тому, що розмовляють вони російською мовою, виконують замість росіян функцію русифікації, таку ненависну в очах неросійських національностей СССР».

Але тільки жиди й німці мають самостійні держави поза межами СССР і то має й політичну вагу.

У СССР є ще майже 3 млн. жидів. Антисемітизм започаткувала династія Романових. Вимагані гроші за голов в справі виїзду, називає автор «февдальним, середньовічним способом викупу».

Прикрі похибки

В попередньому числі „У. Вістей", через недогляд, неправильно подано ім'я одного із членів комітету, що старався про названня одної дільниці Едмонтону іменем д-ра Олеськова. Крім адв. П. Саварина та адв. Л. Дікура в комітеті був ще Гр. Барабаш.

На 7-ій стор. переставлено підписи під світлинами вифлеємського Вертепу та українського престолу в базиліці в Люрд.

Перепрошуємо за недогляд.

Моя зустріч . . .

(закінчення з стор. 3.)

вали, була мікстура алькоголю і меду, без будь-якої домішки води, щоб цю мікстуру хоч трохи розвести. Правда, таку речовину можна пити досить легко, але вона з такою ж легкістю кладе вас під стіл, особливо коли ви цього довго не практикували, як, наприклад, ми — військовополонені.

Очевидно, як ми дійшли десь до половини другої пляшки, треба було належно копнути Кіса, щоб не говорив надто багато дурниць, бо ніколи не можна було бути певним, до чого це могло б довести. Він сам почав був вихваляти російських вояків, що їх призначили для обслуговування нас у таборі військовополонених. У тій ситуації таке вихвалювання могло вважатися дуже невідповідним і ледве чи вийшло б нам на користь, бож нам уже було цілком ясно, що українці ставляться з зневагою до росіян, ще більшою, ніж стародавні греки ставилися до варварів.

Після того, як випили ми другу пляшку, командир округи почав вимірювати кроками кімнату вздовж і впоперек з таким виразом обличчя, що міг би надхнути таких скульпторів, як Роден. У кімнаті запанувала тиша, яка тільки ще більше підкреслювала важливість ситуації. Це тривало яких п'ять хвилин, потім він, широко посміхаючися, сів знову за стіл і сягнув за третьою пляшкою, що з'явилася бозна звідки.

Вибух гамору між українцями був незаперечним доказом, що вони визнали нас «де юре». Постягали навіть дітей із їхніх ліжок і, удекорувавши їх пістолями, наказали їм співати повстанський гімн. Нам почали показувати зброю з усіх довколишніх країн, пояснювали її конструкцію, і на знак їхнього довір'я я одержав одну ручну ґранату совєтського типу з проханням пробачити, що вони не можуть подарувати мені автомата, бо автоматів потребують самі. Сказали нам також, що в їхні руки попали ще два голляндські старшини біля Стрия, але вони відмовилися від будь-якої допомоги повстанців. Один із них мав бути офіцером фльоти.

Водночас вони поставили нам хвилюючу пропозицію. Від імени командира нас запитали, чи ми не були б зацікавлені в тому, щоб приєднатися до повстанців, замість того, щоб пробиватися до дуже далеких голляндських збройних сил. Алеж у війні ледве чи можливо боротися проти одного з своїх союзників, а в той час росіяни ще були ними. Крім того, в усьому світі був поширений радіопересиланнями Бі-Бі-Сі заклик нашої королеви, що обов'язок кожного голляндця за кордоном приєднатися якнайскоріше до своїх власних збройних сил. І коли ми ще їх запевнили, що після нашого успішного прибуття до Англії ми будемо вести пропаганду за незалежність України (що насправді ми робили пізніше дуже радо), наші господарі обіцяли нам збройний супровід до угорського кордону. Те, що для них ця процедура була звичайною справою, підтвердили вони, показуючи нам карту, на якій уже була визначена наша дорога до кордону. Ця дорога обходила великим півколом німецькі укріплення й застави, що їх годі було оминути. Пропонований нам шлях проходив через більш приступний терен Карпат, що його частина, як це виявилося згодом, була таки досить важкою для нас.

Заки ми були готові вирушити в дорогу ніччю до найближчого села, прибув посланець із запискою для командира, що встановлено контакт ще з двома голляндськими старшинами і з двома кадетами повітряних збройних сил.

Святочне закінчення курсів ЛУКЖ

(І. П.) „Крім двох офіційних мов у Канаді кожна етнічна група має право й повинна плекати свою мову й культуру, бо тим збагачується культура Канади". — Так сказала п-і Еріка Белл в своїй промові на святочному закінченні курсів ЛУКЖ, що відбулося в неділю, 28 січня 1973 в авдиторії провінційного музею й архівів у Едмонтоні.

П. Еріка Белл репрезентувала федеральний уряд, відділ канадського громадянства, що допоміг фінансово до переведення курсів вишивання й кераміки. Крім того був присутній на закінченні курсів директор відділу культури провінційного уряду, відомий артист п. Вальтер Каса.

Між почесними гостями був о. митрат д-р М. Сопуляк (що заступав Преосв. Кир Ніла), духовний асистент ЛУКЖ о. д-р Е. Камінський і д-р Д. Річесон, що був представником провінційного музею.

Святочна програма, яку переведено при виповненій ущерть залі, (для двічі стільки гостей нестало місця) складалася з трьох частин: ділової (звіти з курсів), концертової й виставки виконаних робіт.

Свято відкрила й ним проводила єпархіяльна голова ЛУКЖ Л. Слобода. Вона подала коротко відомості про курси ЛУКЖ і виставу, яка містилася в залі перед входом до авдиторії. З її звіту присутні довідалися слідуюче:

Організація курсів. Старанням Єпархіяльної управи і Музейного комітету ЛУКЖ переведено в 6-ти відділах в Едмонтоні тримісячні курси української вишивки й два курси кераміки. Ці курси заплянувано для відзначення 20-річчя музею ЛУКЖ. Завданням тих курсів, було познайомити докладнійше молодих жінок з українською вишивкою та керамікою, щоби вони могли її краще розуміти та продовжувати плекання тих ділянок українського ручного мистецтва. Єпархіяльна управа одержала на ту ціль фінансову піддержку федерального уряду.

На курсах вишивки було 89 учасниць, які виконали намічену програму й покінчили курс. В програмі були теоретичні інформації й практичне навчання українських стібів. Кожна з учасниць, згідно з програмою, виконала платок зі зразками початкових взорів і одну більшу вишивану робітку для прикраси своєї хати. На курсах навчали: Ольга Ганкевич, Ляриса Вацке, Ольга Федак, Антонія Кучер, Ева Томяк, і Надя Цинцар. Кожний відділ мав свою адміністраторку, яка наглядала за всіми технічними справами для успішного переведення курсу.

На курсах кераміки інструкторкою була Ольга Манастирська, учасниць було 15. Ці курси продовжується дальше протягом трьох місяців до кінця квітня ц.р. Всеж таки вже досі учениці виконали 84 штук кераміки як збаночки, вазочки, мисочки, свічники, грибки і. т.д.

ВИКОНАНА ПРАЦЯ УЧАСНИЦЬ КУРСІВ. Усі виконані на курсах роботи так вишивки, як і кераміку виставлено в провінційному музеї в дні закінчення курсів, 28 січня й цю виставку можна оглядати в музею на дальших два тижні. Кожний відділ має окрему ґабльотку, де виставлено роботи курсу. Вишивки виконано дуже дбайливо так, що вони викликали загальне захоплення публики, бо й інструкторки й учасниці курсу працювали дуже амбітно, щоби виставка випала як найкраще.

Курси кераміки мають 2 габльотки. В одній є кераміка високопалена, а в другій кераміка палена при низькій температурі. Кераміка, виконана ручно, довільної форми, або українські форми, розмальовані українськими взорами. Виставка обох відділів дуже гарна й треба погратулювати інструкторкам і учасницям за їхню серйозну працю й мистецькі здібности.

ЗВІТУВАННЯ. Щоби дати докладний образ про працю на курсах, кожний відділ складав звіт. Тою частиною програми проводила Анна Буртняк. Вона покликувала по черзі представниці відділів, які звітували про працю на курсах.

1. Відділ ЛУКЖ при парафії Успення Пресв. Богородиці у Джаспер плейс. Звітувала Іванна Медвідська. Курс тривав три місяці, лекції відбувалися точно кожного тижня; а відтак ще одна додаткова лекція. Інструкторкою була Ляриса Вацке. Вона навчала вишивати хрестиковим стібом із узгляднениям лівої сторони, мережою та стібы для викінчення робіт. Учасниць було 11. Виконали 11 платків зі зразками й 12 вишиваних хрестиковим стібом настільників, які є на виставі.

2. Відділ ЛУКЖ при парафії св. Василія Великого. Звітувала П. Тиркало. Інструкторкою була Ольга Федак. Курс тривав три місяці, а відтак були ще три додаткові лекції. Учасниць було 23, які виконали приписаний платок і 26 вишивок, як настільники і подушка хрестиковим стібом, вирізуванням настилуванням і переволіканням.

3. Відділ ЛУКЖ при парафії Пресв. Евхаристії. Звітувала И. Кулеба. Інструкторка А. Кучер, яка провадила тримісячний курс для 23-ох учениць. З уваги на велике число учасниць, курс поділено на дві групи й ведено два рази в тижні. Виконано платок зі зразками і 24 вишиваних доріжок і серветок, викінчених мережкою.

4. Відділ ЛУКЖ при парафії св. Николая. Звітувала П. Шевчук. Інструкторкою була Ева Томяк. Учасниць було 14. Виконано 14 вишиваних серветок, подушку й накриття на тацу, серветки на накриття великоднього кошика зі свяченим та обрус із шести серветками. Виконано хрестиком і яворівським стібом.

5. Відділ ЛУКЖ при парафії Покрови Пресв. Богородиці. Звітувала А. Прокоп. Інструкторкою була Надя Цинцар. Виконано платки і 14 робіт. Учасниць було 7. Навчали шити вирізування, яворівським стібом, хрестиковим і гладдю. Виконано серветки обруси, серветки та дві блюзки.

6. Відділ ЛУКЖ при парафії св. Володимира. Звітувала Н. Яніцька, інструкторка Ольга Ганкевич. Учасниць було 11. Курс відбувався щотижня. Курсантки виконали приписові платки і 11 робіт. Роботи виконані хрестиковим стібом і мережкою.

Курс вишивання закінчило 89 учасниць, які виконали 107 вишиваних робіт, що були виложені в належнім порядку на виставі.

Курси кераміки заплянувано на 6 місяців. Учасниць було 15, які вчилися спершу ліплення, роблення вільної форми руками, а дальше виробляти й на колесі горнятка, збаночки, тарілки, грибки, свічники і т.п. Разом виконано 84 штук високопальної і низше пальної кераміки, та її розмалювали. Хоч курс ще не закінчений, виставлені речі вказують на те, що учениці мають талан до кераміки, а інструкторка вклала в курс багато праці.

В концертовій частині виступали: Ансамбль „Мережі" під орудою п-і М. Дитиняк, під мистецьким керівництвом М. Дитиняк і С. Яременка. Вони відспівали три пісні.

Крім того виступала танцювальна група „Черемош" під управою М. Куця, що виконала три танки.

В своїй промові при кінці програми директор відділу культури Вальтер Кааса висловив велике признання за спів ансамблю „Мережі" і танки, виконані групою „Черемош", а Єпархіяльній управі за ентузіязм, з яким працювали відділи ЛУКЖ та учасниці курсів.

На закінчення голова Єпархіяльної управи ЛУКЖ Л. Слобода подякувала провінційному музеєви на руки д-р Річесона за приміщення і поміч в улаштуванні вистави.

Святочне закінчення курсів відбулося при великій участі публики в більшості чужинної, яка з великим захопленням висловлювалася про виставу і живо оплескувала виступ ансамлю „Мережі" та групи „Черемош". То був великий і успішний день для Єпархіяльної управи і членкинь ЛУКЖ в Едмонтоні.

* Дві великі американські летунські компанії Пан Американ Ворлд Ервейс та Транс Ворлд Ерлайнс відкликали замовлення на 13 наймодерніших англійських надзвукових літаків „Конкорд", бо вони дуже дорогі — 47 мільйонів долярів один — й у вислід летунські переліти мусіли б здорожіти.

Едмонтон, Алберта: – похорон бл. п. Петра Прокопова

У п'ятницю, 15-го грудня 1972 р. упокоївся в Бозі бл. п. Петро Прокопів.

Покійний народився 15 червня 1921 р. в селі Рунгури, пов. Коломия, Україна. Молодим юнаком виїхав на примусову працю до Німеччини, а час другої світової війни. В Німеччині пройшли найкращі його молоді роки. Тут жив покійний до 1948р.

За старанним свойого вуйка Д. Івасюка приїхав до Канади до міста Вегревіл, Алта. В короткому часі оцінили переїхав до Едмонтону і тут став на працю. В році 1949 оженився з Марією Костів, з котрою прожив 23 років життя.

бл. п. Петро Прокопів

Покійний Петро був добрим українцем, вірним сином своєї Церкви і примірним членом парафії св. Йосафата. Він належав до відділу БУКК — т-ва мужчин при катедрі через довгі роки і для нього посвячував багато часу й праці. Бл. п. Петро був також членом УНД і старався помогти, чим лиш було в його силах Україні, бо всюди хотів бачити нашу українську громаду великою і сильною.

В понеділок, 8-го грудня в катедрі св. Йосафата відслужено панахиду, на яку прийшло велике число людей, щоб віддати покійному останню пошану і при слугу та попращати його в дорогу до вічности.

Заупокійну св. Літургію у вівторок 19-го грудня відслужив о. Ю. Ковальський, парох, і попращав покійного зворушливою проповідю від парафії, дружини і всіх друзів.

Не зважаючи на зимну погоду багато людей відпровадило тлінні останки покійного на цвинтар св. Михаїла, де по панахиді попращав покійного від т-ва мужчин, всіх парафіяльних організацій та УНД О. Брода.

По похороні відбувся в залі під катедрою похоронний обід, який приготовили членкині відділу ЛУЖК.

У вівторок, 23 січня 1973 р. о. Ю. Ковальський відслужив заупокійну св. Службу Божу у 40-вий день смерти покійного Петра.

О. Брода

ПОДЯКА

Оцим складаю сердечну подяку Всеч. о. Ю. Ковальському за духовну опіку, за відслуження похоронних обрядів, дякам за гарний спів, Парк Меморіял за солідну обслугу, всім учасникам за участь у похоронних богослужбах, за слова співчуття і розради, за пожертви на св. Служби Божі і за молитви за душу покійного.

Дякую всім членкиням ЛУЖК і т-ву мужчин за при слугу й помічі у похороні. Нехай милостивий Господь заплатить вам усім щедро своїми ласками, а покійного нехай прийме у небесне царство.

Горем прибита дружина Марія

Дружина покійного зложила 20 дол. на „УВісті". Щиро дякуємо за жертву. Покійному Петрові нехай подасть небесний Отець вічне щастя в небі і добру й довгу про нього пам'ять на землі.

Ванкувер, Бр. К.: – похорон бл. п. Павліни Беднарської

В суботу, 7-го січня, по короткій недузі, померла бл. п. Павліна Бернадська, уроджена Гусак, довголітня парафіянка української католицької церкви св. Покрова Пресв. Богородиці у Ванкувері.

Покійна народилася 1895 р. в селі Доброводи, повіт Підгайці, Україна. В 1901 р. приїхала до Канади на малою дитиною з родичами до Йорктону, Саск. Там родичі покійної осіли на фармі.

В 1914 рч покійна вийшла замуж за І. Беднарського й вони дальше фармували в тому самому місці. На фармі прийшло на світ троє дітей: 2 хлопці й одна дівчинка, котра по народженню померла.

В 1941 р. помер муж, а покійна Павліна продала фарму й перейшла жити зі синами до Кенори, а згодом до Ванкуверу. Тут сини ходил до школи. Старший син тепер в США, де працює як завідувач огрівальної системи в шпиталі; він одружений і має одного сина. Молодший живе в Торонті й працює як кімнатний маляр.

В понеділок, 8-го січня вечером у похоронному заведенні „Белл Фюнерал" (українське), відправив нахилу о. Ю. Слота ЧСВВ при співучасти дяків: п. Кітури й Шостака, а 9-го січня в церкві св. Покрова Пресв. Богородиці рано співану Службу Божу. В час св. Літургії співали п. Кондратюк, Кітура й Шостак.

Як звичайно на похоронах пробували співати присутні миряни (і-то тут то там підспівували) але трійця співаків на хорах, з'єднана жалібним тоном, виключила мирян на церкві. В тому велика заслуга нашого славного співака-соліста Е. Кондратюка (в церковному хорі). П. Кітура і п. Шостак достосувалися до Е. Кондратюка і разом з о. Ю. Слотою дали численній громаді нагоду вислухати прекрасний спів Служби Божої на похороні бідної пінерки.

О. Ю. Слота в своїм слові згадав про заслуги покійної Павліни в церкві. Вона була ревною членкинею в Братстві Апостольства Молитви, та членкинею допомогового Братства Св. О. Миколая.

На цвинтарі, по панахиді, яку теж служив о. Ю. Слота, попращав покійну від Апостольства молитви, на прохання голови п-і Жарської, п. М. Заяць. Закінчив своє слово: „хай земля прибраної батьківщини Канади, зрошеної потом і сльозами буде її легкою і вічна її пам'ять".

З цвинтаря повернули усі до церковної залі, де відбулася, нашим звичаєм, тризна. За головним столом засіли о. Ю. Слота, син, невістка, сестра покійної, кол. голова Братства св. О. Миколая і К. Братусь.

бл. п. Павліна Беднарська

О. Ю. Слота відмовив молитву й попросив усіх споживати страви. По перекусці о. Ю. Слота пояснив християнський звичай посмерт ної тризни й попросив до слова п-ню О. Заяць, голову ОУК, яка в свойому слові відкреслила пієтизм нашого народу до тризни і в дальшому, підвела заслуги покійної вдовиці пінерки, членкині Апостольства молитви і Братства св. О. Миколая. Покійна помагала в праці також в організації ОУК.

З черги забрав голос кол. голова Братства св. О. Миколая п. Висоцький, котрий в короткому слові переказав життя й заслуги покійної Павліни у Братстві.

Відтак син покійної, попросив до слова о. Ю. Слоту, який від імени родини покійної висловив подяку присутнім, що своєю приявністю звеличили пам'ять покійної в церкві, на цвинтарі і в залі.

З нагоди похорону передано 20.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо. Нехай Господь прийме душу покійної Павліни до небесного царства. Вічна їй пам'ять.

В гостях на Україні

(закінчення з стор. 5)

З моєї старшої рідні живе вже лише тітка Анна Сруликова, що її 93-річчя уродини недавно святкували. Навіть із управління колгоспу прийшли її привітати й піднести їй дарунок. А з інших нема вже нікого в живих. Не то старі, але й їхні сини та дочки, а в декого й унуки відійшли вже на вічний спочинок.

До хати ввійшов син Сруликової, привітався й каже, що він був ще школярем, як я їхав до Канади. Але мене ще тямить. А його мати, а моя тітка Анна Сруликова, вже не могла прийти сама, бо не здужає, але прислала свого сина, щоб передав мені від неї привіт...

За розмовою про колишніх мешканців мого села пройшло чимало часу. Ми їх не лише згадували, ми поверталися думками в ті давні часи й неначе молоділи та переживали вдруге оті минулі, безповоротні часи...

Саскатун, Саск.: – похорон бл. п. Йосифа Кваса

Покійний Йосиф помер в четвер, 28-го грудня 1972 р. Ще раненько брав участь у Службі Божій, але вже було видно, що стан його здоров'я дуже погіршився. Ще самий повернувся до своєї кімнати у свойому крісли-візочку, ще самий подався до їдальні, але його вже не їв, лиш зажив лікарство й Сестри Йосифа та норси помогли йому положитися до ліжка.

Вдячним поглядом подякував Сестрам, повернув свою голову в бік і з молитовним шепотом на устах віддав богові духа.

Повних три роки провів він у старечому домі св. Йосифа. Хоч мав свою хату й мешкав у Саскатуні, однак стративши ногу, перейшов жити до Старечого дому, де спокійно проводив свої послідні роки й дні. Щодня бував на св. Літургії, щодня причащався, що суботи сповідався, так, прийнявши св. Тайни, на 86-му році життя скінчив праведно свою життєву дорогу.

Покійний був сином Івана і Параскеєї Квасів. Прийшов він на світ 14-го березня 1886 р. в селі Кулачківцях, пов. Сокаль, Україна. Там провів свої молоді, хлоп'ячі роки, там ходив до школи та допомагав родичам у господарстві.

У 1907 р. виїхав до Америки й в Ню Йорку працював через сім років. 1914 р. переїхав він до Канади й поселився в околиці Льорензо, недалеко Актікейн, Саск. Там взяв гомстед, недалеко від своїх односельчан, й осінню того ж року оженився з Євою Полугою. На гомстеді проживали й працювали до 1954 р. Того року перейшли до містечка Актікейн, а 1962 р. до Саскатуну.

В них було чотирьох синів: Михайло — в Саскатуні, Іван також тут (помер кілька тижнів перед смертю батька), Петро — у Форт Саскачеван, Алберта, Йосиф — у Едмонтоні. Також чотири доньки: Катерина — самітня у Саскатуні, Ірина за Вавренчуком в Саскатуні, Павлина за Михайлом Танасковим — Саскатун і Ева теж самітна — у Едмонтоні. Діждались вони 9 внуків і 5 правнуків.

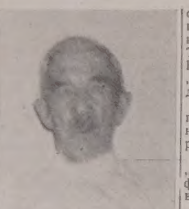

бл. п. Йосиф Квас

Покійний був споконвічної вдачі, свідомий свойого так родинного, господарського, суспільного й народнього завдання. В нього була сердечна любов до всего рідного: св. Церкви, мови, обряду, рідних звичаїв, традиції. Добре очитаний цікавився українським життям, радів його ростом, розвитком, а сумував його недолею на рідних землях Був щиро-жертвенний. Був він основником і будівничим церкви св. Івана Христителя на Алтікейн, там все належав, ті спомагав. Там померла його подруга в 1957 р.

В Саскатуні відразу вписався в членство катедральної парафії св. Юрія й належав до неї, разом зі синами й доньками, що живуть у Саскатуні.

З тієї ж катедри відбувся величавий похорон покійного. В навечерію похорону, 1-го січня 1973 відслужили Панахиду отці П. Криворучка й Іван Ворона. 2-го січня стали до похорону о. митрат І. Олійник, о. П. Криворучка, і о. І. Ворона. В проповідях отці духовні висказувалися похвально на адресу покійного.

В похоронних відправах брали участь всі діти і внуки, родина близча і дальша, знайомі, сусіди аж з Алтікейн, Гафорду, Преп. Сестри св. Йосифа, парафіяни св. Юрія, що заповнили просторий храм майже до послідного місця. Жалібно плили звуки пісні послідного цілування, віддаючи належну, послідну прислугу покійному.

А повернувши з цвинтаря всі учасники похорону взяли участь у поминальному обіді, що жіноча організація ЛУЖК при катедральній парафії приготовила. То була жертва від родини Квасів. Як також жертва на „УВ" в сумі 15 дол. від родини.

За тихе, праведне життя покійному Йосифові: Вічний небесний вінець на городи і Вічна йому пам'ять.

Дякуємо за жертву на „УВісті" а покійному Йосифові нехай подасть Господь вічне щастя в небі.

Учасник

Лос Анджелес, США

ПОМЕР д-р Йосиф ГЕВКО

Далеко від рідної Канади, в Лос Анджелес США, помер визначний лікар-оператор д-р Йосиф Гевко, на 51-му році свого працьовитого життя.

Покійний народився у Вегревіл, Алберта. Нижчу школу покінчив у рідному місці, а природничі науки в Едмонтонському університеті. Медицину студіював у МекГілл університеті й закінчив її в 1948 р.

Практикував в шпиталі св. Вікентія у Лос Анджелес як спеціяліст-оператір і був головним хірургом у Форт Брагг, Каліфорнія.

Покійний зорганізував а свій власний — 24 годинний медичний центер в Монтебелло, Кал. а також досліджував недуги серця й рака.

Оплакують сина мати (член парафії св. Йосафата) Лілїян, десятьох синів: Рісиф, Тома, Роберт, Ришард, Христофер, Пилип, Данило Давид і Ерик та п'ять доньок: Катерина-Тереса, Кляра-Анна, Моніка, Розалія і Марля і одна внучка Михаїла.

Крім згаданих, оплакують смерть покійного д-ра Йосифа шістьох братів: Петро із Сан Габріель, Кал. Михайло і Микола з Едмонтону, Алберта, Павло із Сан Бернадіно, Кал., Іван з Темпел ситі, Кал., і д-р Ваптер Гевко з Огденсбург, Н. Й., чотири сестри: Марія Осадчук (Василя) з Вегрвіл, Ольга Гуцуляк (Генрія) з Давой, Анна Осадчук (Мартина) і Тереса (Рона) Корри з Едмонтону, Алберта.

Похорон покійного д-ра Йосифа Гевка відбувся у Лос Анджелес, Каліф. Парастас відправлено в церкві св. Антонія в Лос Анджелес, а похоронну св. Службу Божу й самий похорон відслужено в українській католицькій церкві св. Миколая у Фінтана.

Мама покійного передала на „УВісті" 10 дол. Щиро дякуємо за жертву, а по кійному, надійному і працьовитому лікареві д-рові Йосифові нехай подасть Господь в заплату за служіння людям вічне царство в небі і пам'ять між людьми на землі.

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА „УВ" — ТІЛЬКИ $6.00

Менвіл, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. НИКОЛИ ПОЛЯКІВСЬКОГО

В неділю, 10 грудня 1972 році вечером розійшлась сумна вістка в Менвіл, що наглою смертю закінчив своє 55 літнє життя бл. п. Никола Поляківський.

Никола Поляківський то син бл. п. Адама і Текліі Поляківських, народжений 2 серпня 1917 р. в околиці Мирнам. В 1941 році Никола оженився з Генею Котович з Інніефрі й обоє фармували в околиці Петфайндер.

В 1965 р. перенеслися на фарму близще місточка Менвіл й тут Никола фармував до кінця свого життя. В подружжі прожив Никола 31 років, були вони в початках тяжкі, а потім легші. Никола і Геня виховали 4 сини й одну доньку. Два сини жонаті: Лаврентій жонатий з Веді, Роді із Доною, Кені — Джім і донька Джун в дома.

Смерть Николи оплакують не тільки жена Геня з дітьми, але також три внуки, котрих Никола дуже любив.

В дні 13 грудня 1972 місцевий парох о. Р. Стародуб відправив парастас при великім числі людей в церкві Пресв. Євхаристії в Менвіл, що її членом був Никола. Похоронні Богослужби відправлено в четвер 14 грудня 1972 в церкві Пресв. Євхаристії в Менвіл. Великі кількість людей не вміщалася в маленькій церкві в Менвил. При похоронних богослужбах дякував Володимир Стойко із Вермільйон. Сумно прощали Николу його три брати: Стефан, Іван і Еді і 7 сестер, коли тіло виносили з церкви.

Тлінні останки Николи спочили на цвинтарі в Менвил. По похоронних богослужбах всіх запрошено до Орендж залі в Менвил на перекусу. Тут, в часі перекуси, зібрано 28.50 дол. на „Українські Вісті". Жертводавцям щира подяка, а покійному Николі „Вічна пам'ять".

бл. п. Никола Поляківський

Присутний

Мекінг, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. СОФІЇ ВОЛОШИН

Далеко на півночі провінції Алберта, у місточку Мекінг померла 18 грудня 1972 р. бл. п. Софія Волошин.

Покійна народилася 5-го травня 1901 року в селі Лопатин, пов. Броди, Україна.

В 1923 р. вийшла заміж за покійного вже Семена Трача. Їм дав Господь Бог дві донечки. В любові й спокою прожили вони в рідному селі аж до 1940 р. В тому році лютий ворог забрав всю родину й вивіз на Сибір. Тут переживали вони велике горе, бо в голоді й холоді мусіли дуже тяжко працювати. Праця, холод, недостача харчів винищили родину покійної. Помер муж, а потім обі доньки.

Покійна врятувалася чудом. Виїхала до Азії, потім до Африки, а в 1948 р., за старанням добрих людей, приїхала до Канади.

В Канаді тим того ж року вийшла замуж вдруге за Романа Волошина. Покійна Софія належала до української католицької церкви в Норт Стар і була доброю парафіянкою. Прожила 71 років.

Похорон відбувся 21-го грудня з церкви Вознесення у Норт Стар. Похоронні богослужби відслужив і покійну попращав о. Пилип Шиндюк, парох. На похороні був присутний також римо-кат. священик.

бл. п. Софія Волошин

Покійну похоронили на церковному цвинтарі у Норт Стар. Бл. п. Софію оплакують муж Роман і сестрінок в Канаді, а також брат і сестра в Україні.

По похоронних богослужбах родина покійної запросила усіх на перекуску до залі „Бойс центер" з Меннінг. В часі перекуски, за ініціятивою п-і Є. Шлапак переведено збірку на нев'янучий вінок. Збірка принесла 22 дол., які, за згодою родини, переслано на „УВісті".

Щире спасибі за жертву, а покійній подай, Господи, небесне царство і вічну пам'ять.

Грінрод, Бр. К.

ПОХОРОН БЛ. П. КАТЕРИНИ МАРЧ

бл. п. Катерина Марч

В минулому числі „УВ" надруковано допис про похорон бл п. Катерини Марч З уваги на те, що ми не дістали на час кліші з кліщарні, містимо кліщу тепер.

Редакція "УВ".

Голден-фарми, Алта

ПОХОРОН БЛ. П. ІВАНА ЛАСКІВСЬКОГО

У вівторок, другий день Різдва Христового, 26 грудня 1972 р. у Тофілд шпиталі помер несподівано бл. п. Іван Ласківський, роджений 15 вересня 1911 р. За молодих літ жив він з батьками, ходив до школи в околиці Голден, і там мав свою фарму, на якій працював. Був нежонатий. Він був членом парафії на Голден-фармах, а перед п'яти роками перейшов жити до Голден - міста й тут став членом церкви Зіслання Святого Духа в Голден. Ніколи не був хворим, аж протягом трьох послідних років мав чотири атаки серця. За останнім разом серце не видержало й він помер.

В середу, 20 грудня він почував себе недобре й сам поїхав до шпиталю, з якого вже живий не вийшов.

У глибокому смутку залишив свою рідну маму, яка вже живе в старечому домі у Вайкінг, своїх братів і сестер: Николая, Василя, Варвару, Марію, Катерину, Олену, Стефанію, Євгенію, Розалію, Емілію і Єлисавету.

Покійний у своїй останній волі пожертвував в $100.00 на свою парафіяльну церкву у Голден-фармах. Брат Никола виповнив послідну волю покійного.

Похоронні відправи розпочалися, 28 грудня парастасом у церкві Зіслання Святого Духа у Голдеи. Прийшло багато людей, щоби віддати покійному останню прислугу — поминального похоронити. По парастасі була перекуска у підвалі церкви. На другий день, 29 грудня відбувся похорон із церкви на фармах, де о. парох О. Захаріясевич відслужив св. Літургію, попращав від рідні і покійного і відпровадив покійного на цвинтар у Голден-фармах. По похороні присутні зібралися на малу перекуску в залі під церквою, де була теж мати покійного, яка протягом 20-ти місяців поховала трьох своїх синів.

бл. п. Іван Ласківський

Брат Никола жертвував $10.00 на „Українські Вісті".

Горем прибита родина складає щиру подяку свойому о. парохові, похоронному заведенню у Кемрозз за обслугу, дяковi І. Стечинському за дяківство, паням, які приготовили два рази перекуску, та всім, які зложили свої жертви на св. Літургії.

Дякуємо за жертву, а покійному нехай подасть Господь Бог вічне царство в небі і вічну пам'ять на землі.

Господарська криза в Югославії

Югославський уряд звернувся з закликом до громадян, щоб вони склали добровільно фонд в висоті 600 мільйонів динарів, тобто прибл. 36 мільйонів долярів, з якого можна би давати позички тим підприємствам, яким загрожує банкрутство по причині браку оборотового капіталу.

STEVENS RENTALS
ВИНАЙМАЄМО
КРІСЛА ДО ПЕРЕСУВАННЯ
АБО КОМОДИ
(WHEELCHAIRS OR COMMODES)
по 10.00 дол. місячно з правом на купно
В нас можна купити теж інше приладдя для інвалідів та хворих для вжитку в кімнатах хворих
10439A - 124 Street, Edmonton
Tel.: 482-4340

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.
В НАС МОЖНА КУПИТИ ЕСПАНЬСЬКИЙ ШАФРАН

Поміч федерального уряду українцям

Міністерство для справ многокультурности, яке провадить д-р С. Гайдаш, повідомляє, що буде фінансова поміч для канадсько-українських програм на базі місцевих ініціятивних проєктів. Цей проєкт має на цілі піднести українську культуру в цілій Канаді в такий спосіб:

● Допомагати і розвивати виховну і культурну та іншу працю для українсько-канадських дітей;

● допомагати, розвивати й поширювати культурні й соціяльні програми для старших;

● ініціювати й розбудовувати групи заангажовані в спорті;

● інформувати українсько-канадську молодь і ціле суспільство про існуючі цінні культурні й соціяльні дані, збираючи - укладаючи до цього матеріяли й публікуючи їх в англійській та українській мовах.

Політика многокультурности проголошена на останньому Конгресі КУК і федеральному парляменті премєром Трюдо є в силі. Українській громаді то підтвердив міністер многокультурности Канади д-р С. Гайдаш на крайовій конференції справ української культури 17 грудня 1972.

ДОСТ. Д-Р СТ. ГАЙДАШ, МІНІСТЕР БАГАТОКУЛЬТУРНОСТИ Канади, промовляє у Вінніпегу 17-го грудня 1972 під час бенкету конференції КУК в справах розвою української культури в Канаді. На фото від ліва до права: д-р І. Глинка, господар бенкету, д-р Ст. Гайдаш з Оттави і д-р П. А. Кондра президент КУК.

Ширша Рада БУКК Едмонтону

Засідання Едмонтонської ширшої ради БУКК відбулося в понеділок, 22 січня в залі УНДому в год. 8-мій вечора.

Усі едмонтонські відділи були повідомлені поштою про засідання. Крім того, було проте оголошення в „УВістях". Мимо того дуже мале число представників узяло участь у цих нарадах.

Обговорювано такі справи:

Вибрано представників до місцевого відділу КУК в числі трьох осіб; обговорено справу „Дня БУКК", що відбудеться на Єпархіяльній оселі над озером Вобман в неділю, 17 травня 1973 р. Технічну сторінку організації Дня перебрав на себе відділ БУКК при парафії св. Юрія Перемоожця.

Плянується, евентуально, запросити на головного промовця п. ред. Р. Купчинського. В той же день всі відділи БУКК міста Едмонтону відсвяткують свято патрона БУКК — св. Юрія.

Багато часу на засіданні присвячено господарським справам. Сподіваємося, що на слідуючі сходини зявиться більше членів.

д-р М. Снігурович, голова

У Львові поставили пам'ятник

У Львові відкрили п'ять ярдів високий бронзовий пам'ятник галицькому комуністичному письменникові Я. Галанові, який у своїх статтях та книжках очорнював християнську віру та Митрополита Андрея Шептицького. Галана вбив, як подавала совєтська преса, вояк УПА. На відкритті пам'ятника було бл. 2,000 львов'ян та 500 комсомольців. З промовою на відкритті виступив ґенерал П. Фомічов.

Їдемо на прощу

Чернець-францісканин світить свічки на престолі „ясел" у Вифлеємі.

(закінчення з стор. 3.)

прочан, які приходять помолитися на одно чи друге Святе Місце, немає ніяких визнаневих різниць. Всі вони складають однаковий поклін Спасителеві світу і підносять Йому в дарунковій всі свої задушевні турботи та прохання...

Невисокий лук та одна колона відділюють Вертеп від Ясел, де, після народження спочило Боже Дитятко. На долині, біля Ясел, є ще дві колони, що підпирають склепіння печери. Ця частина печери ще нижча, як місце Рождества. Її величина прибл. 10 стіп на 6 стіп до краю ясел. П'ять оливних лямпад освічують тут накрите мармуром місце, де колись лежали ясла, що в них лежав Спаситель світу.

На підлозі стоїть груба на прибл. 10 цалів мармурова плита, а за нею заглиблення, теж із мармуру, що заступає колишні дерев'яні ясла, що служили колискою Божому Дитяти. Перед яслами клячали в Різдвяну ніч вифлеємські пастушки, що перші дістали вістку від ангела про Різдво Божого Дитяти. Св. Єронім згадує, що за його часів на тому місці ще стояли дерев'яні ясла-колиска, одначе вже прибрані сріблом та золотом. Згодом ці первісні ясла усунено, заступаючи їх мармуровою плитою. Первісні дерев'яні ясла, оббиті сріблою та золотою бляхою є тепер у церкві Марія Маджоре в Римі. Св. Єронім нарікає, що з Вертепу забрано первісні ясла, які, хоч були простенькі й бідненькі, але краще унагляднювали, в якому убожестві прийшов на землю Божий Син, як багата мармурова плита...

Місце, де стояли ясла, було призначене для овець чи ослів, які, враз із пастухами перебували в печері. Горішна частина Вертепу, де Христос побачив денне світло й де тепер є срібна звізда, служило за помешкання пастухам, а в Різдвяну ніч Божій Матері та св. Йосифові. Тому, що Пресв. Родина не мала зі собою овець, хиба може ослика, якому не треба було багато місця, вони поклали в яслах на сіні Боже Дитятко. Над престолом ясел є образ, що представляє поклін Божому Дитяткові в яслах.

Напроти цього престолу є престіл трьох мудреців. З переказів та традиції годі устійнити місце, де три мудреці склали свій поклін Божому Дитяті, тимбільше, що вони прибули до Вифлеєму в якийсь час після Христового Різдва. Щоб цю подію увіковічнити якраз поблизу того місця, де народився Христос, поставлено престіл трьох мудреців напроти престолу ясел. Оба престоли належать оо. францісканам й кожного дня вранці там служать Служби Божі римо-католицькі священики. Як я вже згадував, наслідком протесту православних греків, ніяким священикам східних обрядів, що є з'єдинені з Апостольською Столицею, не можна служити Служби Божої в Вертепі...

Різдвяний Вертеп в Атабаска, Алберта

Вертеп в Атабасці

Заходами і старанням місцевого відділу ЛУКЖ-у, 22 грудня 1972, в день Непорочного Зачаття ПДМ відбулася в нашій церковній залі вистава-вертеп. Вечером о 7 годині була спільна святочна вечеря для дітей, родичів і прибувших гостей. По вечері відтворено живий образ стаєнки-вертепу, що його на сцені збудував п. Мирон Гусак. Матір Божу представляла Гелета Леона, св. Йосифа Ричард Пахолок, ангелів Леона, Катерина і Валерія Пахолок. Пастирів: Богдан Кобзей, Винцентий Пахолок і Вейн Пахолок. Царів: Елен Пахолок, Давид Гелета і Григор Пахолок. На кінець прийшла в українському народному строю „Дівчина з України" й сказала таке: „Я приходжу з далекої України, щоб Тобі, Ісусе, поклін зложити. Наш край в руїні, а люд у неволі, навіть молитись ворог не дасть. Новітний Нерон не бажає Рим спалити, але намагається знищити помісність нашої вітки у Твоїй Вселенській Церкві. Ми віримо Твоїм Божим словам, які Ти сказав: „Мій Отець кожну галузку, яка вроджує плід, очищує, щоби ще більший плід принесла. У мені перебувайте, а Я в вас". Отож, будь з нами, Христе, у всіх ділянках нашого життя й вислухай нині наших благань".

Після того виступали молодші і старші діти з віршиками, піснями і грою на трубах. На кінець голова церковного комітету п. Кобзей в строю св. Миколая роздав дітям дарунки, а отець парох подякував усім за такий вдатний виступ, та побажав ще більших успіхів в новому році.

· **В Голляндії є кількасот православних голляндців, що мають кількох священиків та одного єпископа.** Тепер голяндські православні, що досі належали до Російської Православної Церкви за рубежем, визнали своїм зверхником московського патріярха.

Українські літні курси в Саскатуні

Українські літні курси для середньошкільної молоді відбудуться в Саскатуні в часі від 1-го липня до 3-го серпня 1973 р. під керівництвом Ради української школи, Середньої єпархії та при допомозі Інституту ім. П. Могили.

Програма навчання.

Акредитовані курси української мови для студентів 9-ої, 10-ої, 11-ої, та 12-ої кляс; історія українців Канади; географія та історія України; українська література; хоровий спів та курс дяківства та українські народні танки.

Мистецько-прикладні заняття:

Вишивання, гра на бандурі, гончарство і кераміка, курс малярства та українське куховарство.

Розвагова програма:

Спорт; гра на музичних інструментах; плавання; висвітлювання фільмів; екскурсії до музеїв, мистецьких галерей, та поїздки поза місто, якщо погода та час дозволять.

Душпастирська опіка студентів, як православного так і католицького віровизнання та навчання релігії й церківного співу буде ведена під наглядом місцевих православних та греко-католицьких священиків.

ОПЛАТА:

За харчі й мешкання — $125.00; асекурація — $2.00; акредитовані курси — $30.00; задаток на кімнату та ключ — $11.00 (звертається).

За дальшими інформаціями та аплікаціями просимо звертатися на слідуючу адресу:

UKRAINIAN SUMMER SCHOL PROGRAM
MOHYLA INSTITUTE
1240 Temperance Street
SASKATOON, Saskatchewan,
Canada S7N OP1

Реченець для звернення аплікацій: **15-го квітня, 1973.** Під час цього курсу студенти будуть мати нагоду поліпшити своє знання розговірної української мови.

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

В. ГАВРИШ

II

В УКРАЇНІ

А може люде змінилися на інших. Казав мені один мій знайомий, що його приятель приїхав, по кілька десяти роках побуту закордоном, до рідного села. Він йому писав перед виїздом: „Я хочу піти ще тими польовими стежками, куди ходив колись з моєю колишньою дівчиною, як ми любилися. Хочу викупатися в нашій річці, як купався молодим хлопцем, одним словом: хочу нагадати свої молоді роки". А після кількотижневого побуту в рідному селі написав: „Знаєш, я їхав до рідного села з тою думкою, щоб туди може згодом повернутися й померти в рідному селі. Але я свою думку змінив. З моєю колишньою дівчиною я не міг знайти 'спільної мови, як теж з ніким іншим із моїх ровесників, які ще залишилися в живих. А то не лише ми дружили, ходили разом на танці, працювали в читальні, даючи аматорські вистави та концерти, читаючи книжки з читальняної бібліотеки та беручи загалом живу участь у культурно-освітному житті села. Дружили між собою теж наші батьки, що очевидно, мало теж вплив на нас, їхніх дітей. А тепер я не міг знайти з ніким з них спільної мови. Вони неначе живуть у іншому світі...

Та не лише то. Я завважив, що парубки у відношенні до дівчат стали дуже шорсткі й неввічливі. Як говорять із ними, вживають дуже непристойних жартів й загалом відносяться до них невічливо й шорстко. А та читальня, яка була для нас колись другим місцем по церкві, де ми держали лад і порядок, де навіть не дозволяли закурити, тепер стала гіршою, як колись була наша сільська корчма. Брудно й непривітно. На підлозі повно пляшок із пива. Я був під час якоїсь святочної академії. На сцені хтось читав доповідь, яку прислали з району, а позаду хлопці пили пиво й оповідали собі жарти.

Врешті щось посперечалися й виникла бійка. Академію перервано й закликали міліціянта, який забрав галабурдників. Оттак виглядає теперішний „культурний клуб", бо так тепер називають читальню. Пам'ятаю, за моїх часів, як я працював у читальні, в селі була лиш одна група таких парібків, що не брали ніякої участи в читальняній праці, лиш бешкетували. Ми свідомі хлопці, їх оминали; зрештою їх було небагато. А тепер усі такі. А й читальня стоїть така, невелика, як ми ще її залишили. Мені здається, що сьогодні є більші можливости її розбудувати. Але тим ніхто не цікавиться, бо нікому не треба ні культури ні просвіти. Після тих відвідин, я вирішив, що не то що не хочу повертатися до рідного села вмирати, але навіть не поїду туди більше в відвідини.

Й ти не вибирайся туди їхати, бо буде тобі жаль, що з тої праці, яку ми вклали в культурно-освітну працю, не залишалося ніякого сліду. Хай у твоїй пам'яті залишиться такий світлий спомин із села, яким воно було тоді, як ми ,серед нелегких обставин польського володіння, вели велику культурно-освітну працю"... Таке написав моєму знайомому його приятель, що відвідував рідне село. Може бути, що минула світова війна та володіння СССР поміняли людям і характери й їхні серця й вони тепер поробилися жорстокими та немилосерними...

Ще хочу повернутися до тих наших вивезених та засланих на Сибір та в Казакстан селян, яких совєтська влада охрестила куркулями, тобто ніби багачами. До таких належав м.ін. і мій покійний брат. Як помер Сталін, то тоді совєтська пропаганда трубіла на весь світ, що всі невинно заслані повертаються до своїх сіл та до своїх домів. Правда, якась частина повернулася. Але багато вивезених загинуло серед важких умовин життя в Казакстані,

„УКРАЇНСЬКЕ ВЕСІЛЛЯ" НА СЦЕНІ В САСКАТУНІ

Минулого року в авдиторії і„Кесал Тіатер" у Саскатуні відбувся концерт, який пригадав українцям Канади на мистецький ансамбль „Євшан", яким гордиться не лиш Саскатун чи Саскачеван, але й уся канадська Україна.

В концерті були такі точки як „Жнива", „Дівочі мрії", „Гуцульська сюїта", „Хортиця", а передовсім „Весілля". В цій останній точці вдалося ансамблеві дуже успішно відтворити кольорит українських весільних звичаїв і традицій, які і тут у вільному світі і там під ярмом комунізму завмирають.

Знова ж у сюїті „Хортиця" зображуються епізоди з життя запорожських козаків на Січі. Не кожний радо читатиме історію, але кожний з приємністю оглядає на сцені славні дні козацької Січі.

А що найважніше, „Євшан" плянує записати на кольоровій телевізійній стрічці такі сюїти, як „Весілля", „Хортиця", „Гуцульщина" і др. То буде великою користю для місцевостей де є замало українців, щоб самостійно приготовити якусь програму, а є нагода на телевізійній станції передати якусь українську програму. Між іншим ті награні стрічки можна буде дуплікувати по дешевій ціні.

Ансамбль „Євшан" засновано у 1960 р. Від того часу він виступав уже у понад 100 концертах. Між іншими він виступав на ЕКСПО-67 в Монреалі — як репрезентант Саскачевану, перед королевою Єлисаветою II в Оттаві, на українському фестивалі у Давфин і по інших місцевостях Саскачевану й Алберти.

Свою працю почав „Євшан" підготовкою і постановою фолькльорного спектаклю „Євшан зілля". З того часу концерти складаються майже виключно з фолькльорно-балетних сюїт, для яких хореографію творять самі члени ансамблю.

Для відзначення свого десятирічного існування „Євшан" запросив був солістку-балерину і хореографа п-ю Д. Нижанківську-Снігурович, яка опрацювала хореографію „Ніч під Івана Купала" і була його мистецьким керівником. Його повторено пізніше на фестивалі у Давфині.

Крім згаданої праці, „Євшан" провадить танцювальну школу для дітей, щоб мати доріст для ансамблю. У тій школі навчаться річно від 200 - 300 дітей.

З ВИСТУПУ БАЛЕТУ: „ЄВШАН" У САСКАТУНІ.

СПЕЦІЯЛЬНІ ПОСИЛКИ В УКРАЇНУ

ДАРОВА ДОСТАВА

10 ХУСТИНОК НА ГОЛОВУ $54.90
5 вовняних хустинок, в великі або дрібні квіти, або з турецьким взором та 5 шовкових хустинок
ЛЕТУНСЬКОЮ ПОШТОЮ $63.40

5 вовняних хустинок $78.50
6 ярдів металічного матеріялу на 3 суконки або три убрання

ФУТРО ЗІ ШТУЧНОЇ Шкіри $108.00
Дуже великої вартости. Дуже великий вибір.

ЕКОНОМІЧНИЙ ПАКУНОК $71.00
3 і ½ ярда найкращого матеріялу на чоловіче убрання
3 ярди матеріялу на жіночий зимовий плащ

СПЕЦІЯЛЬНА ПАЧКА Ч.: 1.
10 фунтів чистого свинячого товщу
10 фунтів пшеничної муки
10 фунтів рижу
10 фунтів цукру

Багато інших чудових речей за спеціяльну ціну

ДОМАГАЙТЕСЯ НАШИХ ДАРОВИХ КАТАЛОГІВ
ЗАМОВЛЯЙТЕ ТЕПЕР
ЗАМОВЛЯЙТЕ ЛИШ ЧЕРЕЗ

INTERTRADE EXPRESS CORP.
125 East 23rd Street
Fifth Floor
NEW YORK, N.Y. 10010
Тел.: 982-1530

ДУЖЕ ВАЖНЕ ВЖИВАНИЙ ОДЯГ
ДОМАГАЙТЕСЯ НАШОГО СПЕЦІЯЛЬНОГО БЮЛЕТЕНЮ
МИ МАЄМО 23-РІЧНИЙ ДОСВІД У ЦЬОМУ БИЗНЕСІ
И МИ МАЄМО ТИСЯЧІ ЗАДОВОЛЕНИХ КУСТОМЕРІВ

ОДИНОКЕ УКРАЇНСЬКЕ

ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ З КАПЛИЦЕЮ, ВІД НІКОГО НЕЗАЛЕЖНЕ,

Даємо особисту та ввічливу послугу.
Наші ціни приступні і відповідні до всяких фінансових вимог і обставин.

LEYDEN'S Funeral Homes, LTD.

18 Ave. and 2 St. S. W.
CALGARY 262-9101
and
Claresholm 235-3212

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамуванню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood
В. М. СМОЛИК, управитель

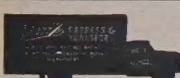

МІСЦЕВІ И ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta. — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

NOTICE FOR CHANGE OF NAME

CANADA
PROVINCE OF ALBERTA

Notice is hereby given that I, Seyyed Ali Ezzeddin Zandjani otherwise known as S. A. Ezzeddin-Zandjani, S. A. Ezzeddin and Ali Ezzeddin of No. 1203, 9835 - 113 Street, Edmonton in the Province of Alberta, physician (M.D.) intend to make application to the Director of Vital Statistics, under the provisions of The Change of Name Act, R.S.A. 1970, for changes of name as follows:

1. For a change of my name to Seyyed Ali Ezzeddin.
2. For a change of my wife's name From Lois Ann Ezzeddin Zandjani to Lois Ann Ezzeddin.

Seyyed Ali Ezzeddin Zandjani
Signature of applicant — legal name in full.
S. A. Ezzeddin-Zandjani, S. A. Ezzeddin and Ali Ezzeddin.
If known by a name other than legal name please sign also in that name.

—o—

CANADA
PROVINCE OF ALBERTA

Notice is hereby given that I, William Wachal otherwise known as William Ronald Wachell of Edmonton in the Province of Alberta, self-employed intend to make application to the Director of Vital Statistics, under the provisions of The Change of Name Act, R.S.A. 1970, for changes of name as follows:

1. For a change of my name to Curt Whachell.
2. For a change of my wife's name from Cory Wachell to Corae Whachell.
3. For changes of my children's names
Rrom Ronald Patrick Wachell to Jonn Whachell.
From Daniel Frederick Wachell to Dean Whachell.
From Catherine Rosanne Wachell to Robbin Whachell.
From David John Wachell to Nollind Whachell.
From Jacqueline Clarissa Wachell to Moreah Whachell.

William Wachal
Signature of applicant — legal name in full.
Curt Whachell
If known by a name other than legal name please sign also in that name.

—o—

CANADA
PROVINCE OF ALBERTA

Notice is hereby given that I, Simeon Strelczuk otherwise known as Sam Strilchuk of 8020 - 95 Ave., Edmonton in the Province of Alberta, retired farmer intend to make application to the Director of Vital Statistics, under the provisions of The Change of Name Act, R.S.A. 1970, for changes of name as follows:

1. For a change of my name to Sam Strilchuk.
2. For a change of my wife's name from Maria Strelczuk to Maria Strilchuk.

Simeon Strelczuk
Signature of applicant — legal name in full.
Sam Strilchuk
If known by a name other than legal name please sign also in that name.

—o—

• **Румунський уряд заявив**, що Румунія не буде купувати ніяких товарів у Канаді, бо Канада не хоче знижити мита на румунські товари, імпортовані до Канади.

На коляду прислали до „УВістей"

По $50.00: Біговий комітет при церкві св. Юрія в Едмонтоні з нагоди ювілею отця пароха.

По $4.00: В. Кравчук, Міт Парк, Саск., П. Долинський, Гайнс Крік, Алта., Л. Пастушенко, Едмонтон, посол Ю Козяк, Едмонтон, о. І. Черкавський, Дервент, Алта., В. Катамай, Принс Алберт, Саск., Л. Каричек, Едмонтон.

По $3.00: П. Іваночко, Мирнам, Алта.

По $2.00: С. Шостак, Ванкувер, Б.К., П. Галко, Ванкувер, Б.К., М. Воляник, Вінніпеґ, Ман., І. Война, Бродвю, Саск., А. Цюпик, Денбурі, Саск., Ф. Лашук, Баргед, Алта., п-і П. Кулій, Вилна, Алта., Т. Бавуляк, Блейн Лейк, Саск., п-і Е. Гукало, Едмонтон, п-і М. Попик, Смокі Лейк, Алта., п-і Ф. Томіцька, Ричмонд, Б.К., І. Томанчук, Реймонд, Алта., п-і Ю. Гженда, Гленавон, Саск., п-і Т. Кондро, Едмонтон, А. Наливаний, Ріджайна, Саск., Е. Скітско, Брудергайм, Алта.

По $1.00: П. Пришляк, Нелсон, Б.К., В. Петруняк, Кенора, Онт., Д. Музика, Саскатун, Саск., Г. Крамар, Бойл, Алта., С. Пришляк, Восетна, Алта., І. Гродецький, Поркюпайн Плейне, Саск., О. Пшик, Глендон, Алта., В. Стойко, Верміліон, Алта., Г. Ткачик, Ешмонт, Алта., В. Круцик, Елк Пойнт, Алта., о. В. Вінявський, Едмонтон, Е. І. Вавринюк, Вернон, Б. К., А. Якимовський, Айтуна, Саск., Т. Демчук, Сифтон, Ман., п-во В. Байдужа, Едмонтон, П. Шута, Вейбурн, Саск., М. Копичин, Евансбурґ, Алта., Г. Литвин, Едмонтон.

Усім шановним жертводавцям щиру подяку складає адміністрація „Українських Вістей".

TIIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

Lou Nedelec
Hearing Aid Audiotician
14 years experience
Hearing Aid Department
Third Floor
the Bay Telephone 424-0121 Ext. 328

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816A - 82 Аве.
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

Німецька газета критикує СССР

Великий німецький щоденник „Франкфуртер Альгемайне Цайтунг" надрукував статтю Л. Леві п.з. „50 років совєтської національної політики", яка займає півтора сторінки газети. Автор статті подає факти про совєтське народовбивство, про новий плян уряду СССР створити один „совєтський народ", в якому розплилися би всі народи, що живуть у СССР ітд. Л. Леві присвятив теж багато місця політиці СССР на українських землях. Він підкреслює, що нема різниць в національній політиці Сталіна, Хрущова чи Брежнєва. Всі вони переводили й переводять насильну русифікацію всіх совєтських народів й всі вони держалися засади, що „російський народ то старший брат", а всі інші народи не можуть з ним рівнятися.

—o—

І у США пошта йде поволі

Нюйорський щоденник „Ню Йорк Таймс" друкує листи читачів, які нарікають на погану доставу пошти в США. Лист, що був післаний в Ню Йорку лиш на другу вулицю, йшов аж 4 дні. Пакунок, висланий до Ню Йорку із Плезентвілл більше, як місяць тому, ще й досі не прийшов. Летунський лист з Ню Йорку до Бостону зайшов аж за чотири дні.

Не багато краще працює пошта й у Німеччині. Німецькі часописи теж нарікають, що на доставу листа до другого міста треба ждати кілька днів, а пачок по кілька тижнів. До того чимало посилок загалом пропадає на пошті.

Видно, що клопоти з доставою пошти є не лише в Канаді, але теж і в інших країнах.

—o—

БРИДЖ „БУРЖУАЗНА ГРА"

Совєтська преса повела тепер велику кампанію проти гри в карти — бридж, який, на думку совєтської преси, „не відповідає стилеві життя совєтських громадян" та є „буржуазною грою". Як виходить з совєтської преси, бриджові клюби існували в Москві, Ленінграді, Вильні, Таллінно, Києві, Львові та інших містах.

Одночасно газети повели кампанію проти гімнастичних вправ за взором індійських йоґів. Ця гімнастика теж не відповідає „стилеві життя совєтських громадян" — пишуть совєтські газети.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: 422-8553

Один з виховних засобів

(ор) Відзначування Свята Державности заставляє призадуматися, як важливим є таке відзначування у вихованні нашої дітвори й нашої молоді.

Історія нашого народу знає не тільки невдачі, але теж світлі моменти державнотворчого життя й світлих побідоносних походів, як геройчних і жертвенних змагань до незалежности своєї держави.

До таких світлих моментів в найновійшій сучасній нашій історії належить ця геройчна боротьба за незалежність в літах від 1917 — 1920. В тому часі в жертвенних боях Україна об'єднала всі свої прадідівські землі і 4-тим Універсалом проголосила на ввесь світ свою незалежну суверенну державу.

І хоч Україні не вдалось під напором ворогів і несприятливої політики сильних дер жав задержати самостійности однак цей період змагань залишиться в нашій історії світлим моментом, який буде дороговказом для грядучих поколінь, як вести дальше боротьбу за незалежність, аж до її здобуття.

Увійшло вже в нас у звичай у більших містах святочно відзначувати день 22-го січня й піднести український прапор на міській ратуші, як також проклямація проголошування посадниками міст 22-го січня днем Української Державности. Така подія відбувається дуже святочно й нею ми можемо гордитись, що уряд країни, в якій ми живемо, визнає наші змагання до незалежности України. Цей момент має велике виховне значення для нашої молоді. Вона є свідком важливого акту, коли не треба соромитись свого українського походження й цей момент впливає корисно на втрату по чування меншевартости, яке нажаль вкорінилось у декого з нашої молоді. Тому всі українські організації, Рідні школи та студентські об'єднання повинні постаратися, щоби на таких імпрезах було якнайбільше дітвори й молоді, бо такі імпрези є одним із дуже важливих виховних чинників в дусі українського самозбереження.

Турбуємося, щоби нашу дітвору та нашу молодь задержати при українстві. Нам треба шукати метод і способів, щоб їх зацікавити нашою історією. В нашій історії треба шукати світлих моментів, щоб молодь мала чим гордитися. Кожна українська дитина вже змалку повинна вчитися й знати, чим є для нас Українців дата 22-го січня 1918-1919 років.

Приявність нашої молоді на святі нашої Державности й піднесення українського прапора посадником міста залишається в пам'яті й корисно діє на почування приналежности до українського народу. Варто, щоби на будуче наша молодь зорганізовано й громадно брала участь у таких святах, бо це закріпить у її свідомости почування приналежности до українського народу.

—o—

Омела – протираковий засіб

Омела-рослина, що живе на різних деревах, найчастіше на тополі, й завдає їм шкоди. Омелу скрізь стараються нищити.

Та ось з Мюнхену надійшло таке повідомлення: після десятирічних дослідів групі вчених удалося виділити з омели протеїновий комплекс, який належить до найсильніших з відомих до цього часу ліків проти рака. Ті ліки придавлюють ракові клітини.

Ще 1958 р. доведено, що сік з омели у кількості 1 міліграма на кожний кілограм живої ваги тварини стримує зростання ракових пухлин у мишей. Тепер у клініці Мюнхенського університету лікують соком омели хворих на рака. Хоча вже зареєстровано певний лічничий успіх, лікарі вважають, що досліди ще не закінчені.

З Японії і США надходять відомості, що там винайшли інші ракостримуючі протеїни з ростин, грибів і молюсків. Отже, досліди в цьому напрямі обіцяють, що за якийсь час ми може матимемо спосіб поборoти рака.

—o—

Як людина засипляє?

Ніхто не знає, що властиво спричиняє сон. Проте знаємо, що дїться в сні і як він відбувається. Змисли людини засипляють помаленьку один за другим, зразу зір, потім смак, потім нюх, потім слух і вкінці дотик. Ось тому людина негайно пробудиться, як хтось доторкнеться її, хіба що дуже твердо спить. Запах диму не побуджує тих, що твердо сплять, тому вони не раз згорять у вогні. Зате він пробуджує тих, що легко сплять.

Ті, що не годні заспати, думають, що вони за мало сплять, хоч досліди виказують, що, не зважаючи на їх нарікання, вони шість разів довше сплять аніж думають або кажуть.

Під час сну треба відповідно накритися, бо під час спання температура тіла спадає в долину, тому можна легко змерзнути. Як скіра зимна, то важко спати.

Літня купіль перед спанням помагає людям скоро заснути, бо тоді людина відпружує свої нерви. Загально кажучи, твердий сон неможливий, якщо ум, тіло і почування не є відпружені. Треба перед спанням забути про клопоти, бо інакше важко буде себе відсвіжити належним сном до труду завтрішнього дня.

—o—

Мої Канадські шляхи

(Закінчення з стор. 7)

чи Сибірі, бо вивезених завозили в безлюдне місце, викидали серед степу, чи серед тайги й казали там влаштовуватися. Не було там ані ніяких приміщень ні нічого. Люде зачинали з того, що копали землянки, щоб було де захоронитися перед дощем, холодом та комарями.

Певно, що поблизу не було ні лікаря, ні шпиталя й, хто захворів, якщо не виздоровів власними силами, то помирав. А й ті, що пережили, не всі повернулися в рідні сторони. Оповідав мені другий мій знайомий, що він має тітку, яка жила в Україні. Ні вона сама, ні її чоловік не були багачами, тобто „кулаками" не брали якоїсь великої участи в культурно-освітному житті в селі. От жили, управляли землю й дивилися, як дотягнути до нових жнив. На чийсь донос, їх вивезли в Казахстан. Чоловік помер, а жінка з дорослими дітьми живе там ще й досі. Вона старалася багато разів про дозвіл повернутися до рідного села, але ні їй ні дітям того дозволу не дали. Вона може лише раз в рік приїхати до рідного села на три тижні на вакації. Але можна собі представити, кілько то коштує їхати поїздом аж з далекого Казахстану до Галичини й кілько то забирає часу й труду, щоб переїхати таку велику віддаль. Таких, як оця жінка, є в Казахстані та азійських степах чимало. Отже виглядає, що Сталін минувся, але сліди його кривавої й жорстокої політики залишилися й досі . . .

Оттакі думки насунув мені спомин про мого одинокого брата, якого я полишив у рідному краю й якому я залишив свою частину батьківської землі, щоб йому було там легше жити.

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і трикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Біо-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Біо-Дуне можна мати як масть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені або звернуть вам гроші.

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕРИСТИ

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone 422-1248

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі —
— Припасовує окуляри

Усмішки

Поганий зір.

— Отже, пане професоре, ви користуєтеся трьома парами окулярів?

— Так... одна пара для віддалі, друга для близького читання, а третя — щоб шукати перші дві пари.

* * *

Властивости тютютну.

Продавець тютюну розхвалював свій крам: — Купуйте тютюн, купуйте тютюн. Мій тютюн не простий. Від мого тютюну старий не будеш, собака не вкусить, злодій в хату не залізе.

Купив один парубок у цього продавця трохи тютюну та й почав його розпитувати: — А чого б то я старий не буду? — Бо до старості не доживеш .

— А чого мене собака не вкусить? — Бо з палицею ходитимеш.

— А чого злодій в хату не залізе? — Бо будеш цілу ніч кашляти.

* * *

Сварлива жінка.

— Жінко, чого ви такі сварливі? — запитав сусід сусідку.

— А що ви думали? Дрова рубати — наймаю ,січку різати — наймаю, то що, ще буду наймати, щоб хтось сварився за мене?

Усміхніться

Цікавість.

— Ви недавно повернули з поїздки по Італії? — звертається до свого знайомого Юрій Невідайло.

— Так, а що вас цікавить?

— Скажіть, будь ласка, чи вона справді має форму чобота, як на географічній карті?

* * *

Все про світло.

— Скажіть, Маріє, чому світло сонця ясне, а світло місяця бліде?

— Бо сонце світить удень, а місяць уночі.

— А яка різниця між світлом і електрикою?

— Світло нічого не коштує.

Ігор Калинець засуджений

НЕ НА ТРИ, АЛЕ НА ДЕВ'ЯТЬ РОКІВ УВ'ЯЗНЕННЯ

Нью Йорк (Прес. сл. ЗП УГВР). — Як відомо вже з попередніх повідомлень в українській пресі, в листопаді м.р. відбувся у Львові суд над поетом Ігорем Калинцем. За тодішніми інформаціями Калинця засудили на три або п'ять років ув'язнення і три роки заслання. Тепер наспіли вістки про те, що насправді Калинцеві присудили дев'ять років позбавлення волі й три роки заслання. Треба пригадати, що попередньо, себто в липні м.р. дружина Калинця Ірина Стасів-Калинець була засуджена на шість років ув'язнення і три роки заслання. Під час процесу утворилось драматичне становище, коли кількарічна дочка Калинців Дзвінка намагалася передати матері квіти, але, на доручення суддів і прокурора Боєчка, охорона вирвала з рук дитини квіти і кинула їх на землю. Дзвінка перебуває під опікою рідні Калинців, подібно як і дворічний син Надії Світличної, що була заарештована ще в січні м.р. і досі перебуває у слідстві та її чоловіка Данила Шумука, якого минулого року засудили на десять років в'язниці.

—o—

КАРТА УКРАЇНИ

Карта України в англійській мові, кольорова, із вступним поясненням проф. Л. Добрянського, голови УККАмерики, в ціні по 1.25 дол. до набуття в Лізі АЦП. Відд. УККА в Чікаго адреса:
LAUD. Inc.
841 N. Western-Ave.
Chicago, 111, 60622 — USA

—o—

Річна передплата „УВ" – тільки $6.00

ROCKETT
AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC
ROSSLYN SHOPPING CENTRE — EDMONTON
13562 - 97 St., Edmonton
Ph. 475-0011 — Res. 476-9627

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION Ltd.
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4401

Посилаю —— на передплату "Українських Вістей"

UKRAINIAN NEWS. 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

....

(Подати в англійській мові)

УВАГА!

11 лютого о год. 2.30 попол.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Українського Народнього Дому

Проситься всіх членів прийти обов'язково, після зборів спільна знимка членів.

Управа УНДому